Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
Nº 49
3 DEC. 1960
35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.
SINT NICOLAAS LIEDJES

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

TRIEST en droevig zaten Knabbel en Babbel des avonds bij de schoorsteen, die ze in hun boomholletje hadden gemaakt.
„Zou-d-ie nog komen?" vroeg Babbel. „'t Is al zo laat!"
„Ik,... Ik weet 't niet," zei Knabbel treurig, „ik denk het niet."
„Maar hij zal ons toch niet vergeten!" — „Hm," deed Knabbel. „Zeg, wat heb jij eigenlijk op je verlanglijstje gezet?"
„Een spoortreln.... voor jou!"
„Voor mij?"
„Ja natuurlijk! Daar kan ik dan fijn mee spelen!"
„En ik dacht dat je hem voor mij gevraagd had!"
„Nou, ik mag er toch zeker ook wel 'n keer mee spelen!" zei Babbel. „En wat heb jij gevraagd?"
„Een slee, zo'n mooie.. voor jou!"
„Voor mij? Maar ik hou helemaal niet van sleeën!"
„Dat weet ik," zei Knabbel. „Maar ik dacht: als ik hem niet voor mezelf, maar voor Babbel vraag, dan krijgen we 'm zeker!"
„Het ziet er naar uit dat we dit jaar niets krijgen.... zullen we maar naar bed gaan?"
„Sja, dat moet dan maar." En bedroefd kropen ze onder de wol.

De volgende ochtend werden ze al vroeg wakker. Terwijl Babbel nog z'n ogen uitwreef, gaf Knabbel opeens een schreeuw.
„Kijk 'ns, Babbeltje! De Sint is toch nog geweest! Er staan twee pakken bij de schoorsteen!"
Op 't ene pak stond: Voor Babbel. En daar zat een trein in.... Op het andere stond: Voor Knabbel. En daar zat een slee in....
„Ik begrijp er niets van!" zei Knabbel. „Hoe kan Sinterklaas nou geweten hebben, dat niet ik de trein wilde hebben, maar jij! En da' 'e slee eigenlijk niet voor jou wa., maar voor mij!"
„Ik begrijp het ook niet!" zei Babbel. „Maar ik ben er erg blij mee!" En de oplossing van het raadsel? O, die is heel eenvoudig! Zwarte Piet had alles gehoord en heeft toen maar gauw de pakken omgewisseld! Maar vertel het niet tegen ze, hoor? **OOM DONALD**

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 42.
Ie prijs: W. v. d. Houwen, **H. v. Holland.** 2e prijs: A. Pieneman, Amersfoort. 3e t/m 12e prijs: J. v. Batenburg, **Standaardbuiten;** A. Sijnave, **Doornspijk;** M. Kunst, **Medemblik;** A. Corvers, **Eindhoven;** IJ. Stoehinder, **Vegelingsoord;** H. Willemse, **Hillegom;** Dolf Mol, **Rotterdam;** W. Zoethout, **Badhoevedorp;** J. Roelands, **Zele;** M. van Wier, **Amstelveen.** 13e t/m **22e prijs:** V. Verkerk. **St. Amandsberg;** J. Elbers, **Deurne;** J. Arve, **Ruurlo;** B. Schok, **Nw. Pekela;** G. Westra, **Scharlersburg;** G. Vermeer, **Leerdam;** T. Ackerman, **Den Bosch;** W. de Jong, **Amsterdam** W. Luytjens, **Nieuwerkerk a. d. IJsel;** E. v. d. Haven, **Den Haag.**
De oplossing van prijsvraag no. 47 luidt: **HIJSKRAAN.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 49

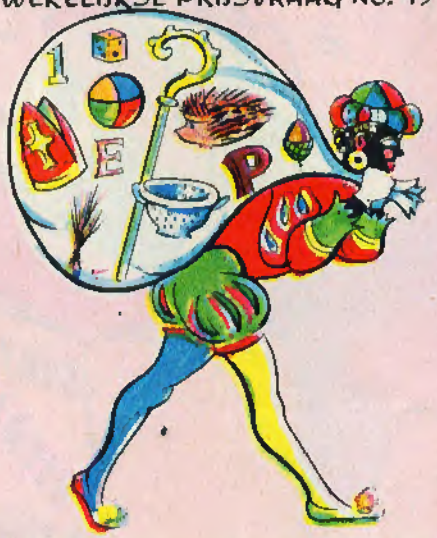

Op de zak van Zwarte Piet zie je een heleboel voorwerpen staan. Schrijf de namen er van op. Neem nu van ieder voorwerp de eerste letter en vorm van deze letters de naam van een dag waar jullie allemaal vast wel vol verlangen naar zitten uit te kijken. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur deze vóór 8 december, als je in Nederland woont, naar:
Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam;
en, als je in België woont, naar:
Donald Duck, Postbus 2, Antwerpen 19.
Zet duidelijk je naam en adres op de briefkaart en in de linkerbovenhoek: „Oplossing 49".
Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

NOG een paar daagjes, jongens en meisjes, en het is sinterklaas! Kloppen jullie harten al vol verlangen? Het mijne wel, hoor! Ik ben niet alleen benieuwd naar wat ik krijg, maar ook naar jullie cadeautjes! Schrijven jullie me gauw, wat jullie allemaal gekregen hebben? Mijn adres is: **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam, en — voor de jongens en meisjes, die in België wonen — **Donald Duck,** Postbus 2, Antwerpen 19. Links bovenaan in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

RUDOLPHINE SPAARGAREN, EDE. Ik heb oma Duck gevraagd, of ze de laatste tijd iets leuks heeft meegemaakt. Ze had het vreselijk druk, zei ze, maar over een paar weekjes zou ze 'ns bij me aankomen en dan zou ik een leuk verhaal te horen krijgen. Nog even geduld!
KEES SCHIECK, VENLO. Jk heb jouw groeten overgebracht aan Wolfje, Kees, en hij was er erg mee in z'n schik. „Wat dacht u, oom Donald," vroeg hij me, „zou Ik zoet genoeg zijn geweest om een mooi cadeautje van de Sint te krijgen?" Nou, daar kon ik volmondig „ja" op antwoorden! Maar of z'n vader iets krijgt dit jaar....?"
GERRIE DE RUITER, ZALTBOMMEL. Wat een leuke tekening heb je mij gestuurd, Gerrie! Ben je daar ergens bij de brug gaan zitten en heb je hem toen getekend? Of heb je hem van een prentbriefkaart nagetekend? Ik vind het in ieder geval knap van je!
IVONNE en RONALD BOLTONG, NIEUWENHAGEN. Er is echt niet zoveel voor nodig, om in onze Brievenbus te komen, jongens. Je schrijft me een gezellig briefje en dan gebeurt het vanzelf, alleen.... het kan wel 'n tijdje duren, want er zijn zoveel liefhebbers!
BEBETH ADAMS, ANTWERPEN. Vind je de wekelijkse prijsvraag wel 'ns moeilijk, Bebeth? Maar dat mag ook wel, anders zou je er iedere week zó mee klaar zijn en zou je dat leuk vinden? Houd maar dapper vol, misschien win je nog wel 'ns de hoofdprijs. Veel succes in ieder geval!

Walt Disney's

Oom DAGOBERT

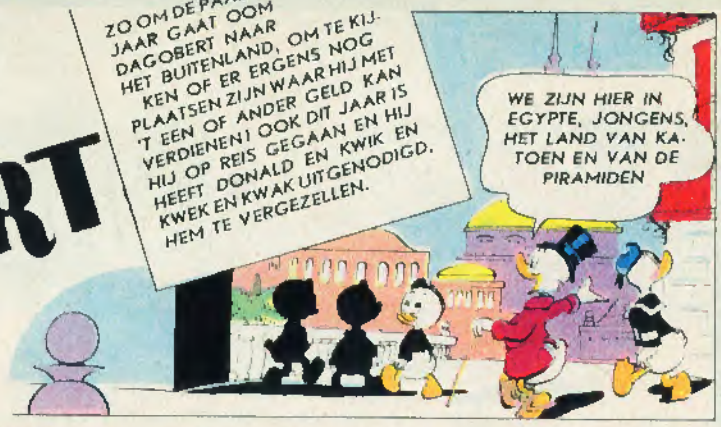

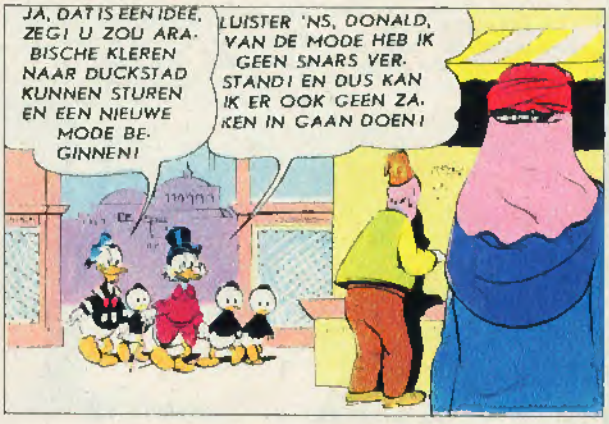

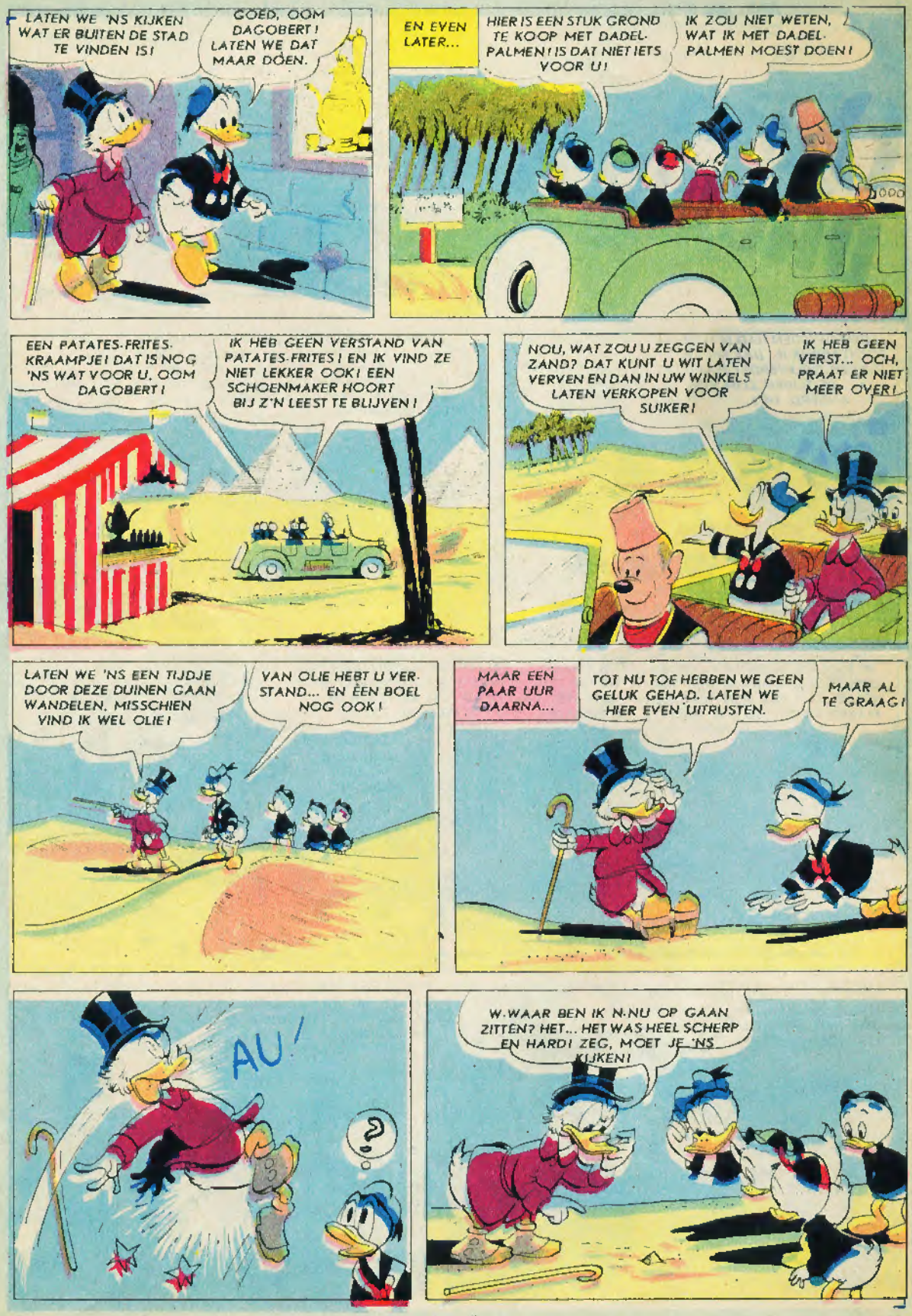
LATEN WE 'NS KIJKEN WAT ER BUITEN DE STAD TE VINDEN IS!
GOED, OOM DAGOBERT! LATEN WE DAT MAAR DOEN.
EN EVEN LATER...
HIER IS EEN STUK GROND TE KOOP MET DADEL-PALMEN! IS DAT NIET IETS VOOR U!
IK ZOU NIET WETEN, WAT IK MET DADEL-PALMEN MOEST DOEN!
EEN PATATES-FRITES-KRAAMPJE! DAT IS NOG 'NS WAT VOOR U, OOM DAGOBERT!
IK HEB GEEN VERSTAND VAN PATATES-FRITES! EN IK VIND ZE NIET LEKKER OOK! EEN SCHOENMAKER HOORT BIJ Z'N LEEST TE BLIJVEN!
NOU, WAT ZOU U ZEGGEN VAN ZAND? DAT KUNT U WIT LATEN VERVEN EN DAN IN UW WINKELS LATEN VERKOPEN VOOR SUIKER!
IK HEB GEEN VERST... OCH, PRAAT ER NIET MEER OVER!
LATEN WE 'NS EEN TIJDJE DOOR DEZE DUINEN GAAN WANDELEN. MISSCHIEN VIND IK WEL OLIE!
VAN OLIE HEBT U VERSTAND... EN EEN BOEL NOG OOK!
MAAR EEN PAAR UUR DAARNA...
TOT NU TOE HEBBEN WE GEEN GELUK GEHAD. LATEN WE HIER EVEN UITRUSTEN.
MAAR AL TE GRAAG!
AU!
?
W-WAAR BEN IK N-NU OP GAAN ZITTEN? HET... HET WAS HEEL SCHERP EN HARD! ZEG, MOET JE 'NS KIJKEN!

DAT LIJKT WEL EEN PIRAMIDE! HM, IK VRAAG ME AF, HOE GROOT DAT DING IS. HELP 'NS GRAVEN, JONGENS!
HIJ WORDT STEEDS GROTER!
HIJ IS FLINK STEVIG OOK!
IK GELOOF VAST DAT DIT DE TOP IS VAN NET ZO'N PIRAMIDE ALS DAAR-GINDS STAAN! GRUTJES! DIT IS NOG 'NS EEN ONTDEKKING, ZEG!
EEN ECHTE, LEVENSGROTE PIRA-MIDE, DIE VOOR DUIZENDEN JAREN ONDER HET WOESTIJNZAND BE-GRAVEN IS GEWEEST!
DE BEWAAR-PLAATS VAN EEN ENORME SCHAT, LET MAAR 'NS OP!
DE OUDE FARAO'S LIETEN IN ZO'N PIRAMIDE ALTIJD EEN SCHATKAMER MAKEN DIE ZE VOLSTOPTEN MET JUWELEN EN ZO!
EN... EN DE DEUR VAN EEN SCHATKAMER WERD VAAK GEMAAKT VAN ZUIVER GOUD!
OOM DAGOBERT! WAAROM KOOPT U DIT STUK WOESTIJN NIET VOOR EEN PAAR CEN-TEN EN LAAT U DE PIRAMIDE EVENTJES UITGRAVEN?
DIT IS UW KANS OM ER EEN HELEBOEL GELD BIJ TE KRIJGEN, OOM DAGOBERT!
LUISTER 'NS EVENTJES, JONGENS, ALS IK DIE PIRA-MIDE ZOU LATEN UITGRAVEN, ZOU IK IN OUDHEID-KUNDIGE ZAKEN KOMEN TE ZITTEN... EN VAN OUD-HEIDKUNDIGE ZAKEN HEB IK GEEN VERSTAND!
EN, ZOALS U AL ZO VAAK TEGEN ONS GEZEGD HEBT, EEN SCHOENMAKER HOORT NU EENMAAL BIJ Z'N LEEST TE BLIJVEN!

GOED! GOED! ALS U DAN WERKELIJK EEN FORTUIN WILT WEGGOOIEN, ALLEEN OMDAT U OUDERWETS BENT, DAN GAAT U UW GANG MAAR!
REKENT U ER MAAR NIET OP, DAT WIJ U NOG OOIT ZULLEN HELPEN!
ALS IK ME MET ZAKEN GING BEMOEIEN, WAAR IK GEEN VERSTAND VAN HEB, DAN KON ME DAT WEL 'NS MEER GAAN KOSTEN DAN EEN FORTUIN!
MAAR...EH...STEL JE VOOR DAT DE JONGENS GELIJK HEBBEN!
IK BEN VAN GEDACHTEN VERANDERD! IK WIL NIET OUDERWETS ZIJN! JULLIE GAAN ONMIDDELLIJK TERUG EN ZORGEN DAT NIEMAND AAN DE PIRAMIDE KOMT!
IK MOET EVENTJES NAAR DE STAD OM DAT STUK WOESTIJN TE KOPEN... EN EEN BOEK OVER OUDHEIDKUNDE!
EN TIEN MINUUTJES DAARNA...
HM, NU 'NS EVENTJES KIJKEN... „HET ZAND MOET VER WEG GEBRACHT WORDEN, OM INSTORTINGEN TE VOORKOMEN"... DA'S NIET ZO BEST!
OUDHEIDKUNDE HOEVEEL GAAT HET KOSTEN? door KLAARTJE IN DE HAND
DAAR HEB IK GROTE VRACHTWAGENS VOOR NODIG EN AFGRAAFMACHINES EN WEET IK WAT AL NIET MEER!
„OM BESCHADIGING TE VOORKOMEN, MOET DE LAATSTE LAAG ZAND MET DE HAND VERWIJDERD WORDEN!"
SJONGEJONGE! DAAR HEB IK HONDERDEN MENSEN VOOR NODIG! DAT GAAT ME EEN LIEF CENTJE KOSTEN, ZEG!

ALS OOM DAGOBERT EENMAAL BESLOTEN HEEFT IETS TE DOEN, KAN GEEN MENS HEM MEER TEGENHOUDEN. HET GELD STROOMT UIT Z'N HANDEN, MAAR LANGZAAM KOMT UIT HET WOESTIJNZAND DE PIRAMIDE TE VOORSCHIJN. VRACHTWAGENS RIJDEN AF EN AAN, OM AL HET WEGGEGRAVEN ZAND EEN EIND WEG TE BRENGEN.
WAARSCHIJNLIJK KOST HET MIJ NET ZOVEEL GELD OM DIE PIRAMIDE UIT TE LATEN GRAVEN ALS HET DE FARAO GEKOST HEEFT OM HEM TE LATEN BOUWEN!
DE DEUR! DE DEUR!! WE HEBBEN DE DEUR GEVONDEN! MENEER DUCK! KOMT U GAUW!
HM, 'NS EVENTJES KIJKEN WAT DIT ALLEMAAL BETEKENT... ER STAAT: „DEZE PIRAMIDE IS GEBOUWD DOOR KONING NOTENKRAKER DE ONBESUISDE TER ERE VAN KONING NOTENKRAKER DE ONBESUISDE!"

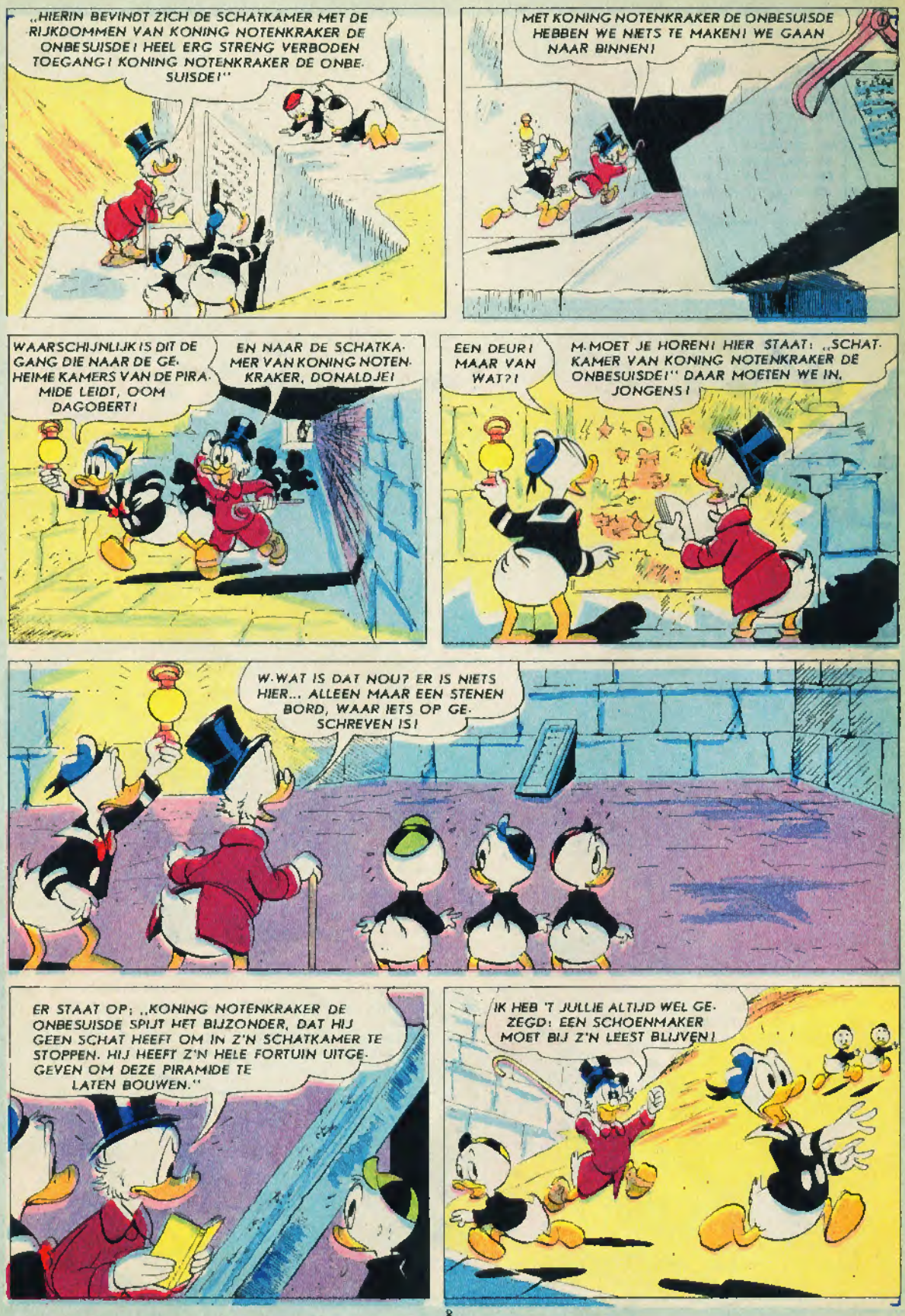
„HIERIN BEVINDT ZICH DE SCHATKAMER MET DE RIJKDOMMEN VAN KONING NOTENKRAKER DE ONBESUISDE! HEEL ERG STRENG VERBODEN TOEGANG! KONING NOTENKRAKER DE ONBESUISDE!"
MET KONING NOTENKRAKER DE ONBESUISDE HEBBEN WE NIETS TE MAKEN! WE GAAN NAAR BINNEN!
WAARSCHIJNLIJK IS DIT DE GANG DIE NAAR DE GEHEIME KAMERS VAN DE PIRAMIDE LEIDT, OOM DAGOBERT!
EN NAAR DE SCHATKAMER VAN KONING NOTENKRAKER, DONALDJE!
EEN DEUR! MAAR VAN WAT?!
M-MOET JE HOREN! HIER STAAT: „SCHATKAMER VAN KONING NOTENKRAKER DE ONBESUISDE!" DAAR MOETEN WE IN, JONGENS!
W-WAT IS DAT NOU? ER IS NIETS HIER... ALLEEN MAAR EEN STENEN BORD, WAAR IETS OP GESCHREVEN IS!
ER STAAT OP: „KONING NOTENKRAKER DE ONBESUISDE SPIJT HET BIJZONDER, DAT HIJ GEEN SCHAT HEEFT OM IN Z'N SCHATKAMER TE STOPPEN. HIJ HEEFT Z'N HELE FORTUIN UITGEGEVEN OM DEZE PIRAMIDE TE LATEN BOUWEN."
IK HEB 'T JULLIE ALTIJD WEL GEZEGD: EEN SCHOENMAKER MOET BIJ Z'N LEEST BLIJVEN!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

ZELF EEN MICROSCOOP MAKEN

Daarvoor hebben wij nodig: een gewone houlen garenklos. Aan één zijde wordt het gat kegelvormig verwijd; we doen dit het beste met een scherp puntmesje, door steeds, rondom het gat, dunne laagjes weg te snijden. Met schuurpapier wordt de opening dan netjes glad gemaakt. Met oost-indische inkt of zwarte plakkaatverf maken we nu het gat en de uitholling geheel zwart. Van een stukje hard plastic (zoals bijv. de huls van een landenborstel), knippen we

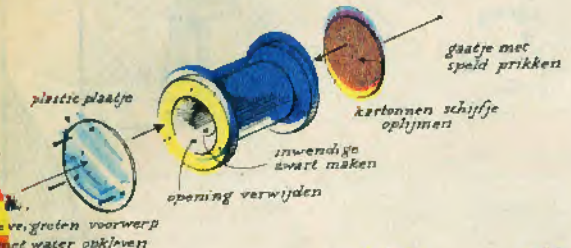

een zuivere cirkel, even groot als de diameter van het klosje. Dit schijfje bevestigen we met lijm of spijkertjes tegen de uitholling. Op het andere einde van het klosje lijmen we een schijfje karton van dezelfde grootte. Dit kartonnetje maken we van te voren aan de naar binnen gerichte zijde eveneens zwart. Na het monteren van het kartonnetje maken we, precies in het midden daarvan, met een dikke speld of een naald, een mooi gaatje. Als we een passer hebben gebruikt voor het aftekenen van de cirkel, dan geeft de passerpunt precies het midden aan. We kunnen nu onze microscoop in een vrolijk kleurtje aan de buitenkant netjes lakken. Om kleine voorwerpen onder de loep te nemen, hechten we deze met een beetje gom of water tegen het plastic schijfje. We kijken nu met één oog door het gaatje, terwijl het andere oog gesloten is. We richten daarbij de microscoop recht in de stralenbundel van een sterke lamp. Op deze wijze kunnen we heel wat interessante waarnemingen doen, speciaal van kleine dingen uit de natuur.

LIJNTREKKERS GEVRAAGD!

Wie kan dat? Zonder de punt van je potlood van het papier te nemen, een van de hierbij gegeven voorbeelden natekenen; in één lange haal dus. Begin en eind van de lijn zijn aangegeven met een vette stip. Probeer het maar eens!

Nog een grappig tekenkunstje, waarmee jullie vriendjes of vriendinnetjes voor de mal kunt houden. Teken het varken A op een velletje papier en vraag dan: „Wie kan dit varken achterwaarts laten kijken door twee lijnen uit te vlakken en er slechts één nieuwe lijn bij te trekken?"

De oplossing is heel eenvoudig en een beetje flauw, maar je moet het even weten, hè.

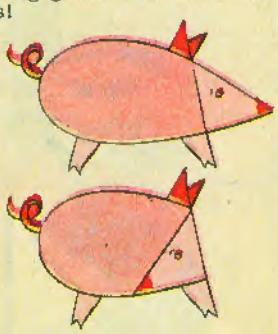

TEKENEN KAN IEDEREEN

Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan, zullen jullie misschien zeggen, maar toch is het zo. Tekenen kan iedereen, als je maar weet hoe. Als je bijvoorbeeld het grappige prentje wilt tekenen dat je hierbij vindt afgebeeld, dan zoek je maar een paar knopen of geldstukken bij elkaar, die dan als omtrekmodel worden gebruikt.

De kattekop kun je tekenen langs een dubbeltje en

de grote cirkel langs een gulden. De maan is zo groot als een gulden. Met het huis zal wel niemand moeite hebben, je mag er gerust een linlaal bij gebruiken. Is het plaatje klaar, dan gaan we dat vrolijk kleuren en als dat netjes gebeurd is, hangen we ons schilderij in ons eigen kamertje.

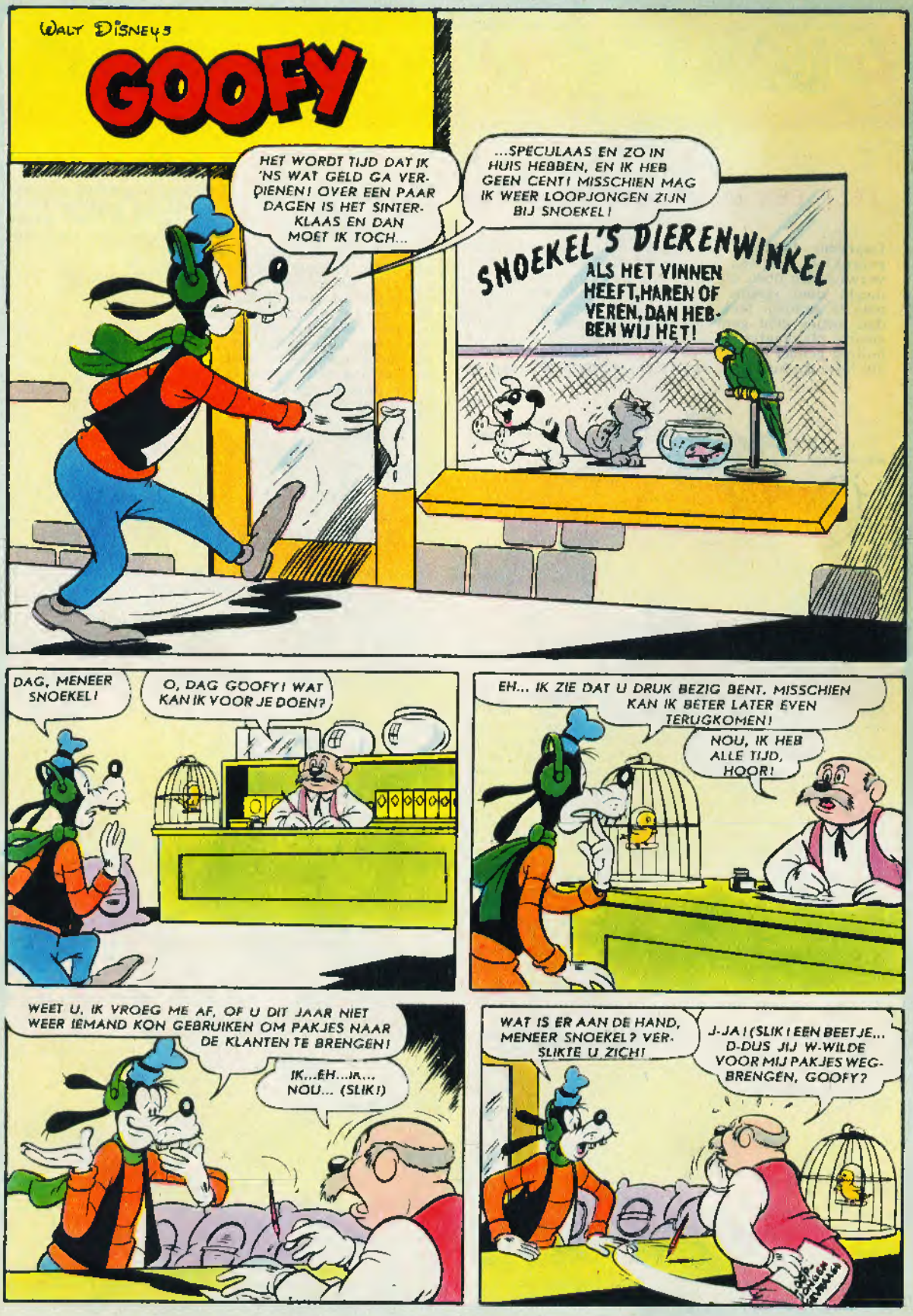
WALT DISNEY'S
GOOFY
HET WORDT TIJD DAT IK 'NS WAT GELD GA VERDIENEN! OVER EEN PAAR DAGEN IS HET SINTERKLAAS EN DAN MOET IK TOCH...
...SPECULAAS EN ZO IN HUIS HEBBEN, EN IK HEB GEEN CENT! MISSCHIEN MAG IK WEER LOOPJONGEN ZIJN BIJ SNOEKEL!
SNOEKEL'S DIERENWINKEL
ALS HET VINNEN HEEFT, HAREN OF VEREN, DAN HEBBEN WIJ HET!
DAG, MENEER SNOEKEL!
O, DAG GOOFY! WAT KAN IK VOOR JE DOEN?
EH... IK ZIE DAT U DRUK BEZIG BENT. MISSCHIEN KAN IK BETER LATER EVEN TERUGKOMEN!
NOU, IK HEB ALLE TIJD, HOOR!
WEET U, IK VROEG ME AF, OF U DIT JAAR NIET WEER IEMAND KON GEBRUIKEN OM PAKJES NAAR DE KLANTEN TE BRENGEN!
IK...EH...IK... NOU... (SLIK!)
WAT IS ER AAN DE HAND, MENEER SNOEKEL? VERSLIKTE U ZICH!
J-JA! (SLIK! EEN BEETJE... D-DUS JIJ W-WILDE VOOR MIJ PAKJES WEGBRENGEN, GOOFY?

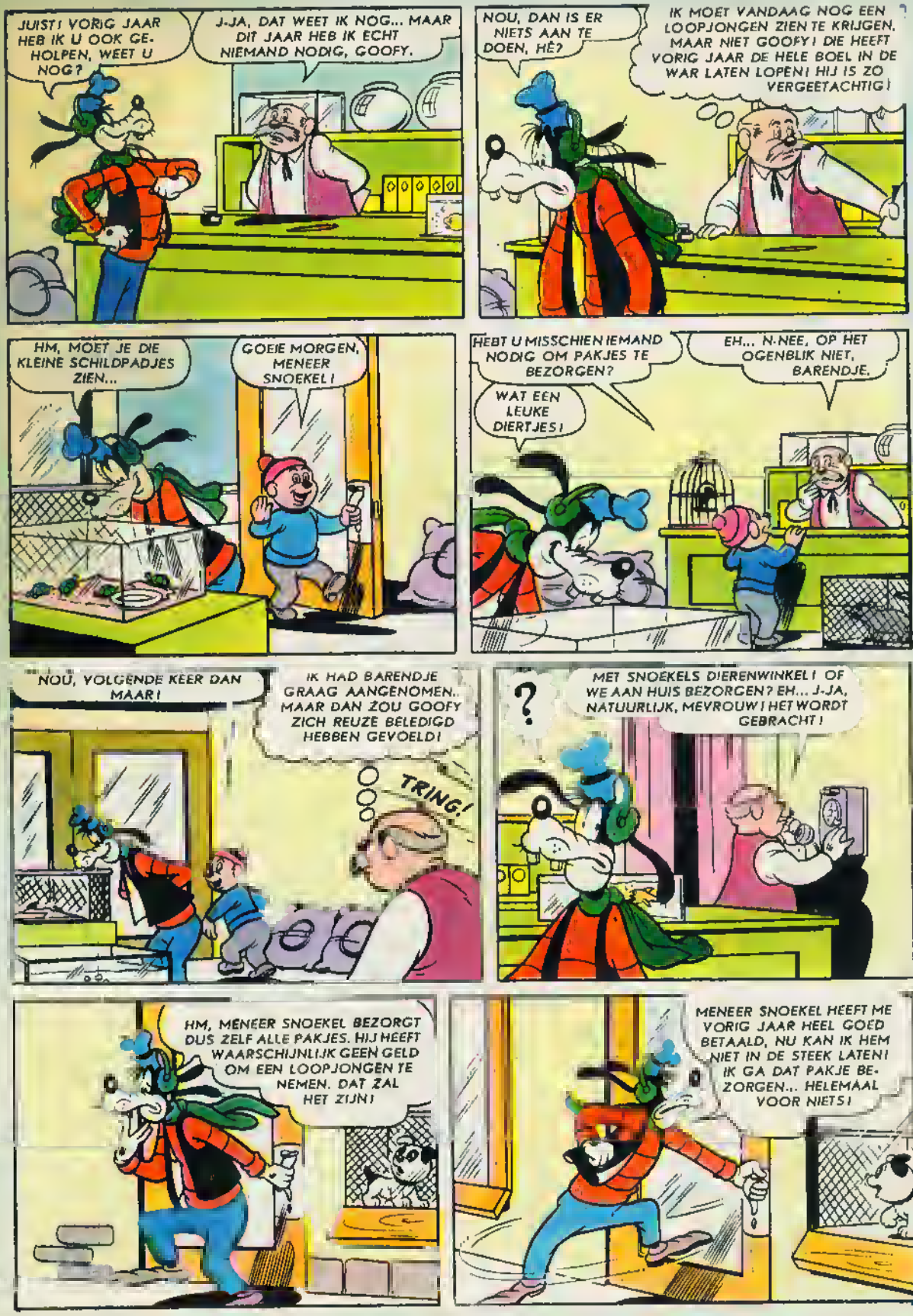
JUIST! VORIG JAAR HEB IK U OOK GEHOLPEN, WEET U NOG?
J-JA, DAT WEET IK NOG... MAAR DIT JAAR HEB IK ECHT NIEMAND NODIG, GOOFY.
NOU, DAN IS ER NIETS AAN TE DOEN, HÈ?
IK MOET VANDAAG NOG EEN LOOPJONGEN ZIEN TE KRIJGEN. MAAR NIET GOOFY! DIE HEEFT VORIG JAAR DE HELE BOEL IN DE WAR LATEN LOPEN! HIJ IS ZO VERGEETACHTIG!
HM, MOET JE DIE KLEINE SCHILDPADJES ZIEN...
GOEIE MORGEN, MENEER SNOEKEL!
HEBT U MISSCHIEN IEMAND NODIG OM PAKJES TE BEZORGEN?
EH... N-NEE, OP HET OGENBLIK NIET, BARENDJE.
WAT EEN LEUKE DIERTJES!
NOU, VOLGENDE KEER DAN MAAR!
IK HAD BARENDJE GRAAG AANGENOMEN.. MAAR DAN ZOU GOOFY ZICH REUZE BELEDIGD HEBBEN GEVOELD!
TRING!
?
MET SNOEKELS DIERENWINKEL! OF WE AAN HUIS BEZORGEN? EH... J-JA, NATUURLIJK, MEVROUW! HET WORDT GEBRACHT!
HM, MENEER SNOEKEL BEZORGT DUS ZELF ALLE PAKJES. HIJ HEEFT WAARSCHIJNLIJK GEEN GELD OM EEN LOOPJONGEN TE NEMEN. DAT ZAL HET ZIJN!
MENEER SNOEKEL HEEFT ME VORIG JAAR HEEL GOED BETAALD, NU KAN IK HEM NIET IN DE STEEK LATEN! IK GA DAT PAKJE BEZORGEN... HELEMAAL VOOR NIETS!

NEEMT U ME NIET KWALIJK, MEN...
KONK!
AU!
DAT HEB JE ER NOU VAN, ALS JE ALLES ZELF WILT DOEN! „HAASTIGE SPOED IS ZELDEN GOED", DAT ZIE JE NU TOCH MAAR WEER EENS!
HET IS MAAR GOED DAT IK NOG IN DE BUURT WAS! ARME MENEER SNOEKEL! IK ZAL HEM HIER EVENTJES IN-LEGGEN. ZO JA!
ZOGAUW HIJ BIJKOMT, ZAL HIJ ME WEL VERTELLEN, WAAR DAT PAKJE NAAR TOE MOET.
SPLOES!!
INTUSSEN KAN IK ME HIER IN DE WINKEL EEN BEETJE NUTTIG MAKEN MET HET VOEREN VAN DE VISSEN EN DAT SOORT DINGEN!
ZAL HET VROUWTJE VOOR BULLEBASJE EEN FIJN, WARM WINTERJASJE GAAN KOPEN? ZOU BULLEBASJE DAT ZO GRAAG WILLEN?
KEF!
OE!!
HELP! HELP! POLITIE!
EN EEN PAAR SECONDEN DAARNA...
WAT IS ER HIER AAN DE HAND?
UH? O, NIETS, AGENT! IK BEN DE WINKEL EEN BEETJE AAN 'T AFSTOFFEN, TOT MENEER SNOEKEL BIJKOMT!
OHHHHH!

WEET U, HIJ IS FLAUWGEVALLEN WEGENS DE ONTZETTENDE DRUKTE IN DE ZAAK. MAAR HIJ HEEFT GEEN GELD OM EEN LOOPJONGEN AAN TE NEMEN EN NU HELP IK HEM GRATIS VOOR NIETS!
LIEVE HELP! HIJ HEEFT HET HELEMAAL VERKEERD BEGREPEN!
SJONGEJONGE! DAT IS NOG 'NS AARDIG VAN JE, GOOFY! WAS IEDEREEN MAAR EEN BEETJE ZOALS JIJ!
NOU, MENEER SNOEKEL, U MAG BLIJ ZIJN DAT U ZULKE VRIENDEN HEBT!
JA?
OCH...
EN ZO..
TOCH LEUK VAN MENEER SNOEKEL, DAT HIJ ME ZO'N BELANGRIJK BAANTJE GEGEVEN HEEFT! 166... 167... 168... 169... 170... 171...
HIJ ZEI DAT DIT VEEL BELANGRIJKER WAS DAN HET BEZORGEN VAN PAKJES!.. 172..
?
IK ZIE DAT U GOOFY TOCH EEN BAANTJE GEGEVEN HEBT!
JA, HIJ MAG STEKELBAARSJES TELLEN, DAAR IS HIJ VOORLOPIG WEL EVEN MEE BEZIG!
STEKELBAARSJES TELLEN? BETAALT U HEM, OM ALLEEN MAAR DAAR TE ZITTEN EN STEKELBAARSJES TE TELLEN? KUNT U DAT WEL BETALEN?
IK MOET WEL! EN BOVENDIEN, IK BEWIJS AL M'N COLLEGA'S IN DUCKSTAD ER EEN ENORM GROTE DIENST MEE!
199... 200... 202.. O NEE, EERST KOMT 201... 202... 203... 204..
UW COLLEGA'S, ZEGT U?
JA, NU WEET IK TENMINSTE, WAAR HIJ DEZE WEEK IS, ZODAT HIJ NIET MIJN COLLEGA'S KAN GAAN ,,HELPEN", ZOALS HIJ MIJ ,,GEHOLPEN" HEEFT, BEGRIJPT U, AGENT?!

PIPO en de verdwenen FAKIR

DOOR WIM MEULDIJK

Door zich als fakir te verkleden, is de Dikke Deur erin geslaagd om Klukkluk van Pipo af te pakken en hem mee te nemen. Hij wil terug naar Nederland, om Klukkluk voor de rest van zijn leven als Zwevende Roodhuid op te laten treden in een circus. De directeur noemt zichzelf Kara Ben Mensi en dat wordt zijn ongeluk, want hij komt de fakir tegen die écht die naam draagt. De volgende morgen geeft de fakir voor het ontbijt aan Klukkluk en aan de Dikke Deur een beschuit met een heel bijzondere soort jam te eten. Dan vertrekt het tweetal en de fakir wacht op de komst van Pipo en Mammaloe ....

DE LAATSTE LOODJES (26)

SAPPERDEFLAP, meneertje!" roept Pipo, „als de Dikke Deur hier was, waarom heb je hem dan laten ontsnappen! Nu vlucht hij met de arme Klukkluk! En u had Klukkluk moeten genezen van zijn zweefkwaal, daarvoor zijn wij helemaal naar dit land gekomen!"

„Wees gerust, heer clown!" zegt Fakir Kara, „wat goed is wordt beloond, wat slecht is wordt gestraft! Klim nog even op uw paard en volg mij!" Zelf haalt de Fakir zijn eigen paard uit de schuur en galoppeert de vlakte op. Pipo en Mammaloe rijden achter hem, ze begrijpen er eerst niets van, maar het duurt niet zo lang. Na tien minuten wijst de Fakir met zijn hand. Ze zien een paar donkere figuren, en als ze dichterbij komen, herkent een van die figuren hen en begint te springen. „Da's Klukkluk," zegt Mammaloe. „Wat zit zijn goed slordig; je kunt wel zien, dat hij zonder ons op stap geweest is!"

„Klukkluk!" juicht Pipo, „fijne Kruip-door-Indiaan, ben je daar weer! Waar was je toch?" — „Zijn zeer domme vraag, zegt Klukkluk, „mij zijn niet ontvoerd voor de plezier, wat?! De Dikke Deur, hij hadden

Links: „Sapperdeflap!" roept Pipo, „als de Dikke Deur hier was, waarom hebt u hem dan laten ontsnappen?" Boven: „Help! Ik zak steeds verder weg!" kreunt de directeur, „Red me toch asjebliefl! Help!"

mij op sleepjestouw, 't waren bijna haast gelukt, maar hij zijn onverwacht ziek geworden! Kijk maar, daar liggen hij!"

De directeur ligt niet meer; bij de nadering van Pipo heeft hij getracht de benen te nemen, maar het is hem niet gelukt! Zijn benen, zijn hele lijf is loodzwaar, bij de tweede stap is hij al tot zijn knieën weggezakt! „H-Help!" roept hij, „ik verdwijn! Ik ga door de grond! Oh, ik ben zo zwaar, ik weeg wel duizend kilo, oooh! Hoe kan dat nou?"

„Dat zijn de laatste loodjes, Dikke Deur!" roept Klukkluk, „die wegen altijd het zwaarst, dat hadden jij kunnen weten, zeer zeker!"

Maar Pipo begrijpt wel dat er een andere verklaring is voor het toegenomen gewicht van de directeur. Fakir Kara Ben Mensi is immers een man die bekend staat om zijn wonderdrankjes en -zalfjes, hij zal hier ook wel meer van weten.

„Ja, edele Clown!" zegt de Fakir, „zo is het! Ik heb die dikke man, die zo vals speelde, vanmorgen een

beschuit gegeven met zwaarmakende pasta uit het jaar Honderd! Wie daarvan eet, wordt na enige minuten tien keer zo zwaar als hij is!" — „Hoera!" roept Klukkluk, „dat zijn lekker net goed! Jouw verdiende loon, Dikke Deur! Dat komen ervan! Jij hebben gegeten van die wonderpasta en.. en.. en.." Klukkluk begint te stotteren! Hij herinnert zich plotseling iets! Hij bedenkt, dat hij zelf óók een beschuit met precies diezelfde pasta gegeten heeft!

Rechts: 'Toen ze om de tafel stonden, riep Pipo: „Het avontuur is uit, Oost-West, thuis smaakt alles 't best! Klukkluk z'n domme streek is weer goed gemaakt; alles is op z'n pootjes terecht gekomen. Zo is het!"

Hij begint te trillen op zijn benen, maar Fakir Kara Ben Mensi is er de man niet naar, om iemand lang in angst te laten zitten. „Op u heeft de wonderpasta geen nadelige uitwerking, meneer de Indiaan," zegt hij. „Integendeel! Voor iemand als u, die eerst van de Zweefzalf gegeten heeft en dus een Gewichtloos Wezen is, heeft de wonderzalf juist een genezende kracht! U hebt uw zwaarte weer terug, u bent weer een gewoon mens!" Dat is heel goed nieuws.
„Hoera!" juicht Pipo en hij duikelt driekeer kopje van pret. „Het leed is geleden, het avontuur is gelukt! Vooruit, Klukkluk, trek je schoenen uit, man! Die ijzeren sloffen kun je nu wel missen." Klukkluk is zo opgewonden, dat hij de veters niet los kan krijgen, maar Mammaloe knipt ze door met het naaischaartje; die schoenen zijn nu toch overbodig! In spanning kijken ze allemaal toe, hoe Klukkluk weer gaat staan.... langzaam komt hij overeind en.... hij zweeft weer omhoog! Of nee, toch niet, het is een vreugdesprong, die Klukkluk maakt, hij komt weer netjes op zijn voetjes terecht! „Oefoef!" jubelt hij, „mij zijn genezen, hoera! Mij hoeven geen wolk-Indiaan te worden, geen Vliegende Wild-West-figuur! Zie je nou wel, Pipo, mij hebben altijd gezegd: laten we volhouden deze reis, aan de einde wacht de oplossing!" Onze vrienden maken hand in hand een klein rondedansje, terwijl de Fakir goedkeurend toekijkt. Hierna is het tijd, om aandacht te besteden aan de man die het avontuur verloren heeft!
„Kijk eens, heer Dikke Deur," zegt de Fakir, „u hebt u zeer slecht gedragen! Eigenlijk verdient u, om hier altijd te blijven!" — „Niet doen!" roept de directeur. „Alsjeblieft, meneertje, ik zal het nooit meer doen! Klukkluk mag weer gewoon optreden in mijn circus en Pipo ook en ik zal ze goed betalen! Heus, ik beloof het!!" Dat klinkt al beter! De Fakir haalt een klein flesje uit zijn jas en giet de directeur een paar druppeltjes in zijn keel. Dat is een vreselijk moment voor die bolle man, want die druppels smaken vies. „Abah!" jammert hij. „Brrrr! Ohh.... wat vies!" Nog nooit heeft hij zoiets geproefd, maar even later is hij het alweer vergeten, hij voelt, hoe hij weer lichter wordt.... het zware gevoel verdwijnt uit zijn hoofd, zijn armen, zijn rug.... Als het ook uit zijn benen verdwenen is, begint de directeur meteen te rennen! Nog nooit is iemand zo snel op de vlucht geslagen, zo bang is hij dat de Fakir hem weer opnieuw zal betoveren!
„Dat lucht op," zegt Mammaloe, terwijl ze de directeur nakijkt. „Die man begon de laatste tijd bepaald hinderlijk te worden, vind je niet, Pipo?" Pipo vindt 't ook, maar hij vindt nog meer. „Meneer de Fakir," zegt hij, „erg reuzeveel bedankt voor uw hulp! Als u zin hebt om clownskunstjes te zien, zal ik altijd voor u klaar staan. Maar het zit nu zo: mijn vrouw Mammaloe en Klukkluk en ik willen gaag zo vlug mogelijk terug naar ons eigen land!"
En verder.... ging alles van een leien dakje! Die avond om tien uur bereikten onze vrienden het vliegveld, om half elf zaten ze in 'n vliegtuig en de volgende middag waren ze op Schiphol! Een taxi bracht het drietal vlug terug naar de stad, Pipo opende de voordeur, ze renden de trappen op en waren eindelijk weer thuis! Pipo haalde taart, bloemen en limonade en toen ze om de tafel stonden, riep hij: „Het avontuur is uit, Oost-West, thuis smaakt alles het best! Alles is weer in orde, Klukkluk z'n domme streek is weer goed gemaakt, alles is op z'n pootjes terecht gekomen en daar moet het stevig op blijven staan! Zo is het!" „Oef!" riep Klukkluk en dat was het verstandigste woord van dit hele avontuur!!!

EINDE

En nu nog even naar pagina 27!

De kleine BOZE WOLF
DOOR WALT DISNEY
HET HEEL TERE BLOEMPJE, DE STATIGE LINDE... HET GONZENDE BIJTJE, DE RUKKENDE WINDEN... HET VOGELTJE DAT PIEPT IN HET BOS...
ZEG! WAT IS DAT VOOR EEN ONZIN DIE JE DAAR UITKRAAMT?
D-DIT IS EEN GED-DICHT, VADER! WEET U, ALS IK NET ZO GROOT BEN ALS U WORD IK DICHTER!
O NEE! GEEN DENKEN AAN! DAT WORD JE NIET!
STEL JE TOCH 'NS VOOR ZEG... EEN ZOON VAN MIJ EN DAN DICHTER! BAH! JE MOET 'NS GOED NAAR ME LUISTEREN, WOLFJE! JIJ WORDT EEN GROTE BOZE WOLF, ZO EEN ALS IK! BEGREPEN?
J-JA MAAR, V-VADER...
SPREEK ME NIET TEGEN! GA HET BOS IN EN GEDRAAG JE ZOALS EEN ECHTE WOLF ZICH HOORT TE GEDRAGEN!
DE BERGEN DIE REIKEN TOT DE LUCHT... DE AVONDWIND DIE DOOR DE BOMEN ZUCHT... DAUWDRUPPELS OP BLOEMETJES O ZO KLEIN... EEN WOLFJE DAT ERG GRAAG DICHTER WIL ZIJN... BAH! VADER VINDT OOK NOOIT IETS GOED VAN MIJ!
HÉ, WOLFJE! WAT KIJK JE VERDRIETIG! WAT IS ER AAN DE HAND?
IK WIL GEDICHTEN MAKEN, KNOR, MAAR VADER WIL HET ME NIET LATEN DOEN, BEGRIJP JE.
AHA! IK WEET BEST WAT JE VADER WÉL WIL!

WACHT EENS EVENTJES! IK HEB PAS EEN BOEK GEKOCHT DAT JE BESLIST MOET LEZEN!

IK BEN BENIEUWD! WAT VOOR 'N BOEK IS HET, KNOR!
DAT ZUL JE WEL ZIEN! ASJEBLIEFT! HIER IS 'T!

GESTOLEN GOED GEDIJT NIET!
IK GA EEN RUSTIG PLAATSJE OPZOEKEN BIJ DE BEEK, OM HET DAAR TE LEZEN!
DA'S GOED, WOLFJE! JE ZULT HET VAST WEL ERG SPANNEND VINDEN!

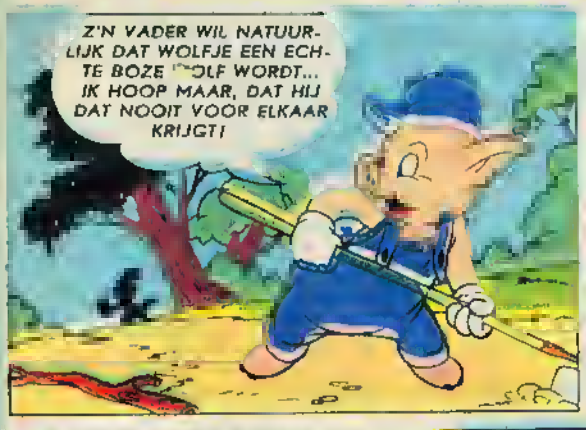
Z'N VADER WIL NATUURLIJK DAT WOLFJE EEN ECHTE BOZE WOLF WORDT... IK HOOP MAAR, DAT HIJ DAT NOOIT VOOR ELKAAR KRIJGT!

OP DATZELFDE MOMENT, IN HET HUIS VAN DE WOLF...
OP DE BERGEN EN IN DE DALEN... OP DE HEUVELS EN IN VALLEITJES... GONSDEN MUGGEN EN KEVERS... EN HARDWERKENDE BIJTJES... BAH!!! IS HET NIET OM TE HUILEN! GEDICHTEN HEB IK NOOIT KUNNEN UITSTAAN! WAAROM OP RIJM ZETTEN, ALS JE HET NET ZO GOED ZO KUNT VERTELLEN?

IK HEB ER NU WEL GENOEG TIJD AAN VERSPILD. HET WORDT TIJD DAT IK 'NS WAT VOOR DE KOST GA DOEN!

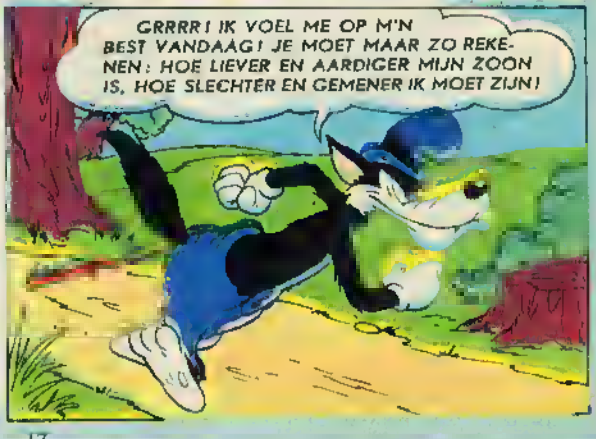
GRRRR! IK VOEL ME OP M'N BEST VANDAAG! JE MOET MAAR ZO REKENEN: HOE LIEVER EN AARDIGER MIJN ZOON IS, HOE SLECHTER EN GEMENER IK MOET ZIJN!

AHA! DAAR IS HET HUISJE VAN OMA HOBBEL... ZO TE ZIEN IS ER GEEN MENS THUIS! IK ZAL ER 'NS HÉÉL VOORZICHTIG NAAR TOE SLUIPEN. MISSCHIEN...

...IS ER WAT TE HALEN! NEE, ZE IS ER NIET! EN ZE HEEFT DIT RAAM VOOR ME OPENGELATEN! TOCH LEUK VAN HAAR!

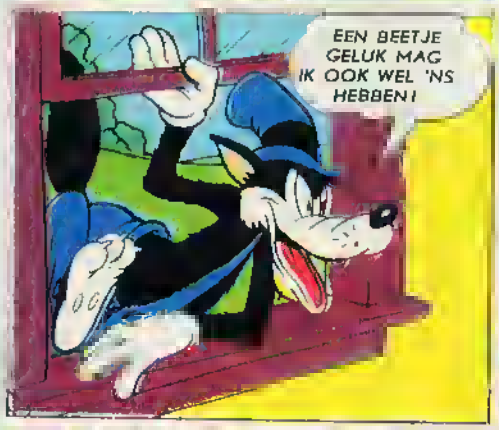
EEN BEETJE GELUK MAG IK OOK WEL 'NS HEBBEN!

NU IS HET ALLEEN NOG MAAR DE VRAAG, OF HAAR KAST ZO LEEG IS ALS EEN DOOR. GEPRIKT BALLONNETJE OF NIET!

HA! EEN KNAAP VAN EEN KLUIF! SJONGEJONGE! DIE MOET IK MAAR 'NS GAUW MEENEMEN!

DAT IS PRACHTIG GEGAAN ALLEMAAL. NU MOET IK ER WEL VOOR ZORGEN, DAT IK EEN GOED EIND UIT DE BUURT BEN, ALS ZIJ THUIS KOMT EN MERKT WAT ER

EN INTUSSEN...
IK DENK DAT IK EVENTJES NAAR DE BEEK LOOP, OM TE KIJKEN HOE WOLFJE HET BOEK VINDT, DAT IK HEM GELEEND HEB. IK BEN ERG BENIEUWD!

HA, DIE KNOR! WAT EEN GOED BOEK IS DIT, ZEG! IK BEN ER AL EEN HEEL EIND IN!
IK DACHT WEL DAT JE HET SPANNEND ZOU VINDEN!

DAAR SCHIET ME OPEENS WAT TE BINNEN! EIGENLIJK ZOU VADER DIT BOEK 'NS MOETEN LEZEN! WEET JE, KNOR, ER STAAT IN, WAAROM MISDADIGERS ALTIJD GEVANGEN WORDEN!
GESTOLEN GOED GEDIJT NIET!
HM... EERLIJK GEZEGD GE-LOOF IK NIET, DAT HET JE VADER VEEL GOED ZAL DOEN, WOLFJE. MAAR JE KUNT 'T PROBEREN.
NATUURLIJK! JE WEET NOOIT!
MISSCHIEN KOMT HIJ WEL TOT DE ONTDEK... HÉ! DAAR IS OMA HOBBEL!
WAT ZIET ZE ER BEDROEFD UIT, WOLFJE! IK VRAAG ME AF WAT ER GEBEURD IS!
WAT IS ER AAN DE HAND, OMA HOBBEL? U ZIET ER ZO BEDROEFD UIT! HEEFT IEMAND U SOMS IETS GEDAAN?
NOU, KIJK, IK EN M'N HOND MAKEN IEDERE DAG EEN KLEIN WANDE-LINGETJE, HÈ, EN TOEN WE VANDAAG TERUGKWAMEN EN IK NAAR DE KAST LIEP OM ER EEN KLUIF UIT TE HALEN, DIE IK JUIST VAN-OCHTEND VOOR DE HOND HAD GEKOCHT EN DAAR HAD NEERGELEGD, WAS-IE WEG! VERDWENEN! IEMAND HEEFT HEM GESTOLEN!
DAT IS TOCH WEL ERG, OMA HOBBEL! HEEFT U ENIG IDEE, WIE HET GEDAAN KAN HEBBEN?
NEE, MAAR IK KOM ER WEL ACHTER, HOOR! EN IK ZAL ER VOOR ZORGEN DAT DIE GEMENE DIEF IN DE GEVAN-GENIS WORDT GEZET!
U ZULT ER VAST EN ZEKER WEL ACHTER KOMEN, WIE DAT GEDAAN HEEFT! HIER IN DIT BOEK STAAT, DAT DE MISDADIGER ALTIJD TERUGKEERT NAAR DE PLAATS VAN DE MISDAAD! U HOEFT HEM DUS ALLEEN MAAR IN UW HUISJE OP TE WACHTEN!
GESTOLEN GOED GEDIJT NIET!

HM, DAAR KRIJG IK OPEENS EEN PRACHT VAN 'N IDEE. JA OP DIE MANIER ZOUDEN WE HEM MOOI KUNNEN VANGEN!
OMA HOBBEL, VINDT U HET GOED DAT IK MORGEN EVEN NAAR U TOE KOM OM EEN PAAR DINGEN IN UW HUISJE AAN TE BRENGEN?
ALS JE OP DIE MANIER DE MISDADIGER DENKT TE VANGEN, NATUURLIJK KNOR! MAAR KOM DAN OM EEN UUR OF ELF, WANT IK MOET EERST NOG WAT BOODSCHAPPEN DOEN!
JE HEBT ME ERG NIEUWS-GIERIG GEMAAKT, KNOR! WAT BEN JE EIGENLIJK VAN PLAN?
DAT IS EEN GEHEIM, WOLFJE... EEN HEEL GROOT GEHEIM!
IK KAN JE ER NOG NIETS VAN VERTELLEN, MAAR BELOOF ME ÉÉN DING. ZEG NIEMAND IETS VAN WAT ER GEBEURD IS... OOK JE VADER NIET!
DAT BELOOF IK JE! MAAR ...EH... MAG IK MORGEN NIET MET JE MEEGAAN? MISSCHIEN KAN IK JE NOG HELPEN!
NOU, VOORUIT DAN MAAR. MAAR DENK ER OM, DAT JE HET GOED GEHEIM HOUDT, HOOR!
DAAR KUN JE OP REKENEN, KNOR! TOT MORGEN DAN, HÈ?
IN HET HUISJE VAN DE GROTE BOZE WOLF...
SJONGEJONGE! WAT EEN VERRUKKELIJK SOEPJE WAS DAT! IN JAREN HEB IK ZOIETS LEKKERS NIET GEGETEN! OMA HOBBEL WEET TOCH MAAR BEST, WAT EEN GOEDE SOEPKLUIF IS! HMMMM!
OEI! DAAR KOMT WOLFJE AAN! NU MOET IK ER VOOR ZORGEN DAT IK HET BEWIJSSTUK VAN DE MISDAAD KWIJTRAAK, WANT HIJ HOEFT ER NIETS VAN TE WETEN!

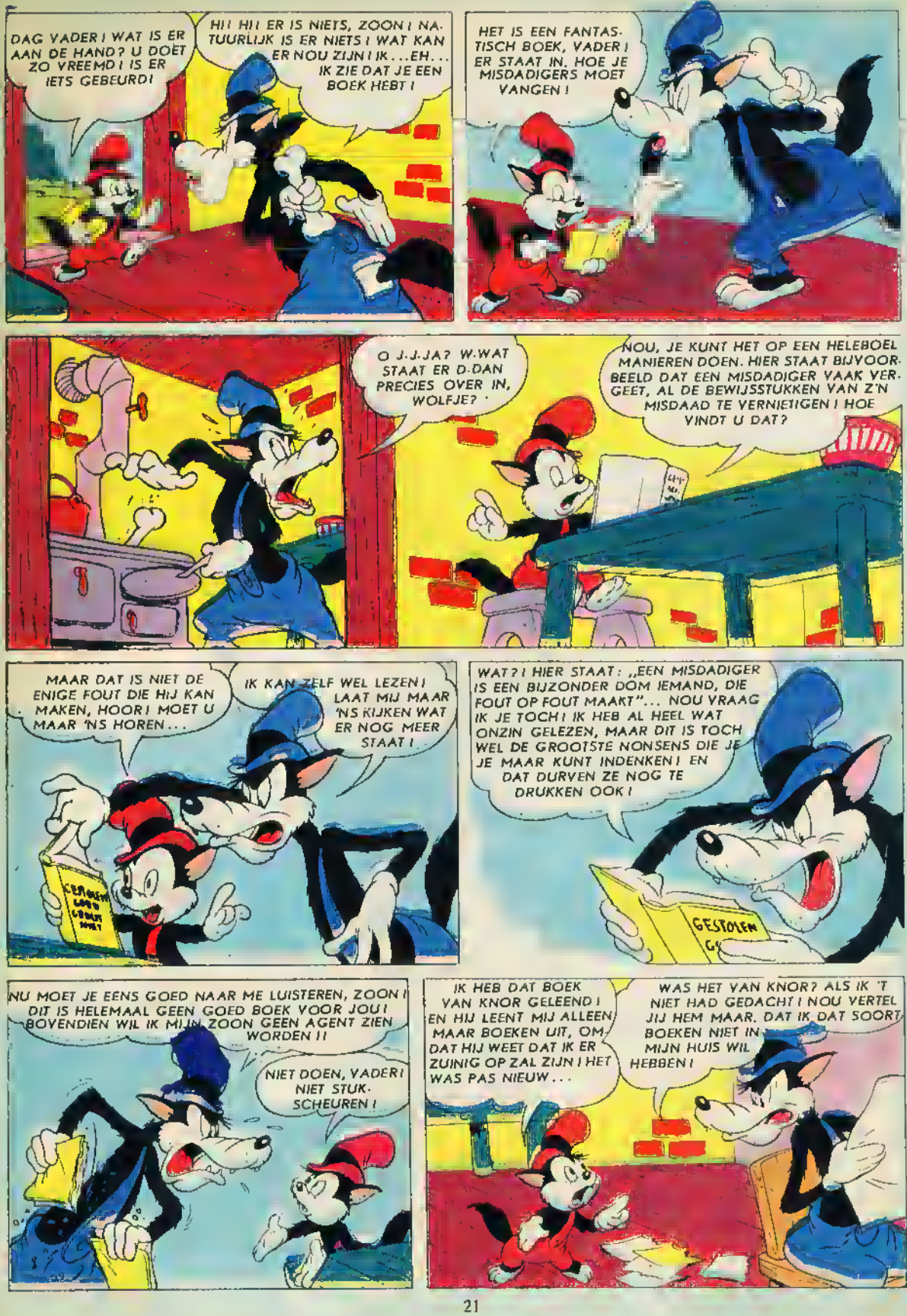
DAG VADER! WAT IS ER AAN DE HAND? U DOET ZO VREEMD! IS ER IETS GEBEURD!
HI! HI! ER IS NIETS, ZOON! NATUURLIJK IS ER NIETS! WAT KAN ER NOU ZIJN! IK...EH... IK ZIE DAT JE EEN BOEK HEBT!
HET IS EEN FANTASTISCH BOEK, VADER! ER STAAT IN, HOE JE MISDADIGERS MOET VANGEN!
O J-J-JA? W-WAT STAAT ER D-DAN PRECIES OVER IN, WOLFJE?
NOU, JE KUNT HET OP EEN HELEBOEL MANIEREN DOEN. HIER STAAT BIJVOORBEELD DAT EEN MISDADIGER VAAK VERGEET, AL DE BEWIJSSTUKKEN VAN Z'N MISDAAD TE VERNIETIGEN! HOE VINDT U DAT?
MAAR DAT IS NIET DE ENIGE FOUT DIE HIJ KAN MAKEN, HOOR! MOET U MAAR 'NS HOREN...
IK KAN ZELF WEL LEZEN! LAAT MIJ MAAR 'NS KIJKEN WAT ER NOG MEER STAAT!
WAT?! HIER STAAT: „EEN MISDADIGER IS EEN BIJZONDER DOM IEMAND, DIE FOUT OP FOUT MAAKT"... NOU VRAAG IK JE TOCH! IK HEB AL HEEL WAT ONZIN GELEZEN, MAAR DIT IS TOCH WEL DE GROOTSTE NONSENS DIE JE JE MAAR KUNT INDENKEN! EN DAT DURVEN ZE NOG TE DRUKKEN OOK!
GESTOLEN
NU MOET JE EENS GOED NAAR ME LUISTEREN, ZOON! DIT IS HELEMAAL GEEN GOED BOEK VOOR JOU! BOVENDIEN WIL IK MIJN ZOON GEEN AGENT ZIEN WORDEN!!
NIET DOEN, VADER! NIET STUKSCHEUREN!
IK HEB DAT BOEK VAN KNOR GELEEND! EN HIJ LEENT MIJ ALLEEN MAAR BOEKEN UIT, OMDAT HIJ WEET DAT IK ER ZUINIG OP ZAL ZIJN! HET WAS PAS NIEUW...
WAS HET VAN KNOR? ALS IK 'T NIET HAD GEDACHT! NOU VERTEL JIJ HEM MAAR, DAT IK DAT SOORT BOEKEN NIET IN MIJN HUIS WIL HEBBEN!

DE VOLGENDE MORGEN...
ALS U NU WEER EENS WEGGAAT OM TE WANDELEN OF OM BOODSCHAPPEN TE HALEN, DAN MOET U PRECIES DOEN WAT IK U VERTELD HEB: ZULT U HET NIET VERGETEN, OMA HOBBEL?
NEE HOOR! IK ZAL HET DOEN! EN HEEL HARTELIJK BEDANKT, KNOR!
EN DIEZELFDE OCHTEND, TEGEN EEN UUR OF TWAALF...
ZO, 'NS EVEN KIJKEN WAT ER IS... BONEN. EIEREN... SPINAZIE... HUTSPOT... APPELMOES. BAH! DAT IS TOCH GEEN ETEN VOOR EEN WOLF!!
HAD IK VANDAAG MAAR WEER ZO'N LEKKERE VETTE SOEPKLUIF! SJONGEJONGE, WAT HEEFT ME DIE GESMAAKT! WACHT EENS EVEN... MISSCHIEN...
IK KOM PRECIES OP TIJD! DAAR GAAT OMA MET HAAR HOND. DIE ZIJN VOORLOPIG NOG NIET TERUG! IK KAN HET NU WEL WAGEN!
HI! HI! HI! JE HEBT MENSEN DIE HET NOOIT LEREN! HEEFT ZE ME DAAR VANDAAG WÉÉR HET RAAM NIET OP SLOT GEDAAN!
GOEIE GRUTJES!! MOET JE 'NS EVEN KIJKEN! DIE IS HAAST TWEE KEER ZO GROOT ALS DIE VAN GISTEREN!
CEMENT
JE MOET TOCH MAAR BOFFEN! EN NU ZO GAUW MOGELIJK ER VANDOOR!

BENG!
WOP!
HET LOOPT ALLEMAAL NIET ZOALS IK 'T GEDACHT HAD!
A-A-AU!
I-I-I-I-IE!
DAAR GAAT DE ALARM-FLUIT, OMA HOBBEL! WE HEBBEN HEM!
WAT ZEG JE DAARVAN! HET IS DE GROTE BOZE WOLF!!
VADER!
IK WIST HET WEL. WIE HAD HET NOU ANDERS KUNNEN ZIJN?
WE ZULLEN JOU MAAR EEN TIJDJE ACHTER DE TRALIES ZETTEN!
VADER! MOET U HOREN! VINDT U HET GOED, DAT IK DICHTER WORD, ALS IK EENMAAL VAN SCHOOL AF BEN?
JA! HET KAN ME HELEMAAL NIETS SCHELEN WAT JE WILT WORDEN! ALLEEN EEN DING RAAK NOOIT VAN JE LEVEN MEER EEN BOEK AAN! BEGREPEN?!

DE VIJF EN HET GEHEIM VAN DE ZIGEUNERS

Tijdens hun verblijf op de heide komt een vreemd vliegtuig laag overvliegen; het blijkt te worden geleid door het licht van een schijnwerper, bij het kamp van de zigeuners. Op een avond wordt er een grote hoeveelheid pakjes uitgeworpen. De vijf verzamelen deze en ontdekken tot hun verbijstering, dat deze pakjes honderden dollar-biljetten bevatten. Ze wikkelen hun vondst in dekens en gaan er mee vandoor. Opeens begint Timmie luid te blaffen! De zigeuners zijn de jacht op hen begonnen! Om snel weg te kunnen komen, laten ze de dekens met het geld achter ....

JA, de zigeuners waren inderdaad in aantocht. Ze hadden hun honden bij zich; de kinderen konden ze horen blaffen, en zonder een geluid te maken liepen ze zo snel als ze konden de zandgraverij uit; Timmy volgde hen op de voet.

„Misschien weten die kerels niet dat we in de zandgroeve kampeerden," hijgde Dick. „Misschien komen ze alleen maar de pakjes halen. Terwijl ze er naar zoeken, kunnen wij een flinke voorsprong krijgen. Opschieten, jongens!"

Ze bereikten weldra de plaats waar de spoorlijn opbleid en waar de oude locomotief in de struiken lag. De honden van de zigeuners hoorden hen en begonnen luid te blaffen. De zigeuners bleven staan; ze begrepen niet dadelijk, waarom hun honden alarm sloegen.

Toen zagen ze iets bewegen: de vier kinderen die de zandgroeve uitsliepen.

„Hé, blijf staan, jullie!" schreeuwde een van de mannen. „Wie zijn jullie? Blijven staan, zeg ik!"

Maar dat deden de vijf natuurlijk niet. Zo snel als ze konden liepen ze langs de spoorlijn; ze waren blij dat George en Annie hun lantaarns bij zich hadden.

„Vlugger! We moeten vlugger lopen!" riep Annie hijgend. Maar ze konden niet vlugger!

„Ik geloof dat ze ons inhalen," zei Julian eensklaps. „Kijk eens om, George."

George keek om. „Nee, ik zie niemand," zei ze. „Julian, alles lijkt eensklaps zo vreemd! Wat gebeurt er? Julian, blijf eens staan! Er is iets ongewoons aan de hand!"

Julian bleef staan en keek om. Hij had steeds naar zijn voeten gekeken, om te zorgen dat hij niet zou struikelen. Annie had hem bijgelicht met haar lantaarn, maar toch was het nog opletten geweest, om niet te vallen. Nu keek Julian om, want hij begreep niet wat George bedoelde.

„Jongens," riep hij uit, „er komt mist opzetten, kijk maar! Je kunt de sterren al niet meer zien. Geen wonder, dat het eensklaps zo donker geworden is."

„Mist!" riep Annie verschrikt uit. „Toch niet die verschrikkelijke mist, die af en toe over de helde hangt! O Julian, dat zou akelig zijn!"

Julian en Dick keken verbaasd naar de mist, die steeds dichter werd.

„Hij komt uit zee opzetten," zei Julian. „Ruik je het zout? Hij komt werkelijk zo onverwachts opzetten als de smid gezegd heeft — en kijk, hij wordt van minuut tot minuut dichter!"

„Wat een geluk dat we bij de spoorlijn zijn," zei George. „Wat doen we nu? Gaan we verder?"

Julian dacht na. „De zigeuners zullen ons niet verder achtervolgen in die mist," zei hij. „Ik heb veel zin om het geld hier of daar te verstoppen en dan naar het dorp te lopen om de politie te waarschuwen; als we de spoorlijn volgen, kunnen we niet verdwalen. Maar we moeten wel zorgen dat we die niet uit het oog verliezen, anders zijn we er slecht aan toe!"

„Ja, laten we dat doen," zei Dick, die er al meer dan genoeg van had om met de zware last te sjouwen. „Maar waar moeten we ze verbergen, Julian? Niet in de zandgroeve! Dan zouden we terug moeten lopen door de mist en kans lopen te verdwalen."

„Nee, ik weet een beter plekje," zei Julian en hij liet zijn stem dalen.

„Jongens," riep hij uit, „er komt mist opzetten, kijk maar! Je kunt de sterren al nauwelijks meer zien. Nu begrijp ik, waarom het opeens zo donker is geworden!"

„We zijn er," zei Dick. „Hier houdt de lijn op. De locomotief moet dus een paar meter verderop liggen, die kant uit...."

oude Ben bedoelde, toen hij zei dat de mist kille vingers heeft!" dacht Julian. Het leek, of kille natte vingers langs zijn gezicht, zijn hals, zijn handen en zijn benen streek. Dick stootte hem aan.
„We zijn er," zei hij. „Hier houdt de lijn op. De locomotief moet hier een paar meter vandaan liggen, die kant uit."
Ze liepen voorzichtig in de richting die Dick aangeduid had. Ze konden de grote struik waarin de machine lag, niet zien, maar wel voelen.
Julian voelde een schram langs zijn benen en wist dat hij de struiken bereikt had.
„Licht me eens even bij, Dick," zei hij zacht. „Ja, goed zo? Daar is de cabine van de locomotief. Nu moeten we om de struiken heen lopen, dan komen we bij de pijp!"

Een nieuw verhaal van de Vijf, door ENID BLYTON, met tekeningen van TED MATHIJSEN.

„Die oude locomotief, weet je wel? Als we de pakjes eens in die grote schoorsteen stopten en dan toedekten met zand? Ik durf er een lief ding om te verwedden, dat niemand die pakjes daar ooit zal vinden."
„Een geweldig plan!" riep Dick uit. „De zigeuners denken natuurlijk dat we er met dat geld vandoor zijn gegaan; ze zullen er niet langer naar zoeken, als ze gemerkt hebben dat de pakjes verdwenen zijn. Ze zullen natuurlijk proberen ons te vangen, maar tegen die tijd zijn wij al bijna thuis. Het is zelfs de vraag, of ze er in die mist op uit durven trekken."
Annie en George vonden het plan van Julian ook fantastisch goed. „Ik zou nooit aan de schoorsteen van de locomotief gedacht hebben!" zei Annie.
„Ik vind het beter dat jullie en Timmie niet met ons mee lopen naar de locomotief," zei Julian. „Ga hier zitten en wacht tot we terugkomen. We zullen niet lang wegblijven. We gaan een eindje terug langs de spoorlijn, dan naar de locomotief, stoppen het geld in de pijp en komen terug."
„Goed," zei George en ging zitten. „Maar breng de dekens mee terug, want ik heb het koud."
Julian en Dick gingen op weg met Annie's lantaarn; George hield de hare bij zich, opdat ze niet in het donker zouden achterblijven.
Timmie kroop dicht tegen haar aan en verbaasde zich over de dichte mist die plotseling over de helde was gekomen en om hen heen hing.
„Goed zo, Timmie!" zei George. „Blijf maar fijn dicht bij ons, dat is lekker warm. De mist is vochtig en het is behoorlijk koud geworden!"
Julian liep terug langs de spoorlijn, scherp uitkijkend naar de zigeuners.
Het leek wel, of de mist nog steeds dikker werd!
„Nu begrijp ik wat die

„We zijn er al," zei Dick even later. „Kijk! En nu maar gauw al die pakjes in de pijp stoppen! Sjonge, wat zijn het er veel! Ik hoop maar dat ze er allemaal ingaan!"
Ze hadden tien minuten nodig om alle pakjes in de wijde pijp van de locomotief te stoppen. De een na de ander verdwenen ze in het donkere gat en eindelijk was de laatste aan de beurt.

De jongens kropen nu op handen en voeten door de hei. „Hier is-ie, geloof ik!" zei Dick.

„Dat zijn ze dan," zei Dick met een zucht van verlichting. „Zo, en nu een flinke hoeveelheid zand er bovenop! Wel verdraaid, wat zitten er een gemene doorns aan die braamstruiken."

„De pijp is al bijna vol," zei Julian. „Er is niet veel plaats meer voor zand. Maar we kunnen er net zóveel zand in stoppen, dat de pakjes niet meer te zien zijn. „Zo, dat is klaar. Nu moeten we de takken van de braamstruiken weer over de pijp trekken. Neemaar, ik heb nog nooit van m'n leven een struik gezien, waaraan zoveel prikkels zaten. Ik zit van top tot teen onder de schrammen!"

„Hoor je de zigeuners?" vroeg Dick zacht, toen ze aanstalten maakten om weer terug te gaan. naar de meisjes.

Ze bleven even staan luisteren.

„Nee," zei Julian, „ik denk, dat ze bang zijn voor de mist en zich koest houden tot die opgetrokken is."

„Misschien zijn ze nog in de zandgroeve," veronderstelde Dick. „Ik hoop, dat ze daar voorlopig maar blijven! Naar het geld kunnen ze nu fluiten!"

„Kom," zei Julian en begon om de struik heen te lopen. „Ik geloof, dat we hier het punt bereikt hebben, waar we terug moeten gaan naar de spoorlijn. Pak mijn arm. We moeten zorgen dat we elkaar niet kwijt raken. Heb je ooit in je leven zo'n mist meegemaakt? Ik niet. We kunnen bij het licht van de lantaarn onze voeten zelfs niet meer zien."

Ze liepen een paar passen en voelden toen naar de rails. Maar ze vonden die niet. We moeten nog een eindje verder, geloof ik," zei Julian. „Nee, deze kant uit."

Maar nog steeds vonden ze de rails niet. Waar was die cllendige spoorlijn nu.

De schrik sloeg Julian om het hart. Waar moesten ze nu zoeken? Hadden ze een verkeerde richting ingeslagen?"

De jongens kropen nu op handen en voeten door de hei. „Hier is-ie geloof ik!" zei Dick. „O nee, ik vergis me. Het is een stuk hout of zoiets. Blijf alsjeblieft dicht bij me, Julian!"

Na tien minuten zoeken gingen de jongens op hun hurken zitten en keken elkaar aan.

„Het was maar drie of vier passen van de struiken naar de rails en toch zijn we nog verkeerd gelopen," zei Julian. „Dat is me een mooie geschiedenis. Er zal niets anders opzitten dan wachten tot de mist opgetrokken is!"

„En de meisjes dan?" vroeg Dick bezorgd. „Laten we het nog eens opnieuw proberen. Kijk, de mist begint al een beetje weg te trekken. Laten we nog maar eens zoeken, misschien vinden we die rails toch nog. Als de mist weg is. zal het niet veel moeite kosten de juiste weg te vinden."

Het licht van de lantaarn scheen een eindje verder door de mist heen te dringen en daaruit trokken ze de conclusie dat de mist niet zo dicht meer was. Ze begonnen weer te kruipen en af en toe, als ze iets hards voelden, bleven ze zitten om te zien wat het was. Maar wat ze ook vonden, geen rails!

„We zullen schreeuwen," zei Julian ten einde raad. Ze begonnen te schreeuwen. „George! Annie! Horen jullie ons?"

Ze wachtten. Er kwam geen antwoord.

„George!" schreeuwde Dick zo hard hij kon. „Timmy!" Ze meenden, dat ze in de verte hoorden blaffen. „Dat was Timmy!" zei Julian. „Die kant uit!"

Ze strompelden door de mist en schreeuwden nog eens. Maar nu kwam er geen antwoord meer.. Geen geluid drong door die afschuwelijke mist, die nu weer even dicht was als eerst. „Zo kunnen we de hele nacht wel blijven dwalen," zei Julian terneergeslagen. „We hadden de meisjes niet alleen moeten laten. Stel je voor, dat die cllendige mist tegen de morgen niet wegtrekt! Ik heb gehoord, dat hij soms dagen blijft hangen!"

„Hoe kom je daar nu bij?" zei Dick luchtig, maar hij voelde zich in werkelijkheid lang niet zo opgewekt als hij zich voordeed. „Ik geloof niet dat we ons over de meisjes zorgen behoeven te maken, Julian. Ze hebben Timmy bij zich; hij kan ze gemakkelijk over de heide terugbrengen naar de rijschool. Ik heb weleens gehoord, dat honden zich van mist helemaal niets aantrekken."

Julian knikte. „Ik had helemaal niet meer aan Timmy gedacht," zei hij. „Als we ons over de meisjes dan toch geen zorgen behoeven te maken, laten we dan maar een poosje uitrusten. Ik ben moe van het dwalen door die nare mist!"

„Hier is juist een mooie grote struik," zei Dick. „En gelukkig geen braamstruik. Als we eronder kruipen, hebben we niet zo'n last van de mist."

„Ik hoop, dat de meisjes zo verstandig zijn geweest, niet op ons te blijven wachten, maar verder langs de spoorlijn zijn gelopen," zei Julian. „Waar zouden ze nu zijn?" Annie en George waren niet langer op de plek, waar Julian en Dick hen hadden achtergelaten. Ze hadden gewacht en gewacht en ze waren hoe langer hoe meer ongerust geworden.

„Er moet iets gebeurd zijn," zei George. „Ik vind, dat we hulp moeten gaan halen, Annie. Zonder veel moeite kunnen we de spoorlijn volgen tot aan het punt, waar we moeten afslaan naar de rijschool. Verder zal Timmy ons de weg wel wijzen. Vind jij ook niet dat we naar huis moeten gaan en hulp halen?"

„Ja. dat vind ik ook," zei Annie, en stond op. „Kom, George. O, ik geloof dat de mist nog steeds dikker wordt. We mogen wel oppassen dat we de spoorlijn niet uit het oog verliezen. Zelfs Timmy zal het niet gemakkelijk vallen, in die mist de weg te vinden!"

Ze stonden op. Annie liep achter George en Timmy liep achter haar; hij begreep er niets van. Waarom zwierven ze in donker door de mist? Hij vond het helemaal niet prettig!

Annie en George liepen langzaam langs de rails; ze hielden het licht van hun lantaarn voortdurend op de oude, verroeste spoorstaven gericht.

„O, George!" riep Annie uit. „Weet je wat we gedaan hebben? We zijn de verkeerde kant uit gegaan: inplaats van de rails te volgen in de richting van het dorp zijn we de andere kant uit gegaan. Hoe konden we zo dom zijn? Kijk, we zijn bij de plaats waar de locomotief ligt — en vlag bij de oude zandgroeve!"

„O, wat vervelend!" riep George uit. „Wat zijn we een ezels! Nu zie je, hoe je in de mist volkomen je gevoel voor richting kwijt raakt."

„Maar ik hoor de jongens helemaal niet," zei Annie angstig. „George, laten we naar de zandgroeve gaan en daar waehten tot het licht geworden is. Ik ben moe en ik heb het koud. We kunnen in een van die heerlijke warme zandholen krulpen."

„Goed," zei George, die zelf ook de moed niet meer had om verder te lopen.

„Kom dan maar, maar laten we alsjeblieft oppassen dat we niet verdwalen op weg naar die zandgroeve!"

Ze liepen langzaam langs de rails.

Hoe moet dat aflopen, met die twee meisjes, alleen in de mist? Dat kunnen jullie volgende week lezen!

AAN alles komt een eind, beste jongens en meisjes, dus ook aan het verhaal „Pipo en de verdwenen Fakir". Hebben jullie er fijn van genoten? Uit de vele brieven die ik van jullie mocht ontvangen, heb ik gelezen, dat dit spannende en leuke avontuur best in de smaak is gevallen. Gelukkig is het voor Klukkluk allemaal goed afgelopen en hoeft hij niet elke middag en elke avond door de ruimte te zweven in het circus van de Dikke Deur! En nu.... Nu ga ik jullie iets beloven! PIPO KOMT TERUG MET EEN NIEUW AVONTUUR! En.... in dit verhaal zullen jullie Felicio en Simon O. Zemel ook ontmoeten! Jullie moeten wel even geduld hebben, want Pipo moet eerst nog een poosje bekomen van zijn laatste belevenissen. Hieronder heb ik voor jullie het Pipo-lied laten afdrukken; ik geloof wel, dat ik daar alle vriendjes en vriendinnetjes van Pipo en Mammaloe een groot plezier mee doe!

OOM DONALD

PIPO -LIED

Tekst: Wim Meuldijk
Muziek: Joop Reynolds

Daar komt een ezelwagen
ver over berg en dal.
Je hoeft ons niet te vragen
wie daar in zitten zal!
Een clowntje met een rultjesjas,
zijn vrouw met duizend krullen —
hun namen zijn — je weet het vast —
wat wij nu zingen zullen....

Refrein:

Pipo de Clown en Mammaloe
reizen recht door zon en regen,
Langs de wijde wereld-wegen.
Pipo de Clown en Mammaloe
maken van hun leven een heerlijk ratjetoe!!

Ik ben een circusclowntje,
Ik sta graag op mijn kop!
Ik ben zijn circus-vrouwtje,
— toe Pipo, sta rechtop!
Wij rijden fijn door bos en hei
met ons gezellig koetsje,
En bakken voor onszelf een ei....
Voor anderen een poetsje!

Refrein.

En 's avonds op een pleintje,
stroomt toe 't geacht publiek!
Ik tover een konijntje,
maak op een zaag muziek!
Dan eet ik zeep met malle mond,
mijn oren blazen bellen,
Ik duikel kopje op de grond....
Ik moet zijn broek verstellen!

Refrein.

Voor clowntjes is de aardbol
een grote toverbal!
Een fel-gekleurde draaitol
met grapjes overal!
En maak ik mij soms toch eens kwaad
op rovers of op vrekken,
dan klinkt altijd die wijze raad....
Kom Pipo, we vertrekken!

Refrein.

PIPO DE CLOWN en MAMMALOE met t Kinderkoor Zingende Jeugd en orkest o.l.v. JOS CLEBER op PHILIPS 318.407. De volledige tekst en muziek van dit lied is verkrijgbaar in de muziekhandel of rechtstreeks bij de uitgevers: Editions CLIMAX, Leidsestraat 19, Amsterdam.

TOM POES EN DOKTER GALZALVER

HEER BOMMEL WERD DOOR PECH ACHTERVOLGD EN... DOOR DOKTER GALZALVER, DIE BEWEERDE DAT DE GISTENDE GALSAPPEN VAN ALLES DE OORZAAK WAREN. STEEDS WEER TRACHTTE HIJ HEER BOMMEL TE BEHANDELEN MET EEN MOSTERDPLEISTER. IN ZIJN VLUCHT VOOR DIT GENEESMIDDEL MAAKTE HEER BOMMEL NIEUWE BROKKEN...

DE OVERWEGWACHTER, DIE NIETS AFWIST VAN HEER OLLIE'S SAPPEN, TOONDE WEINIG BEGRIP TOEN DE OUDE SCHICHT HEM RUW IN ZIJN BEZIGHEDEN KWAM STOREN.

HIERVOOR ZULT U EEN ZWARE PIJP ROKEN, MENEER! REKEN MAAR DAT DEZE ZAAK HOOG ZAL WORDEN OPGENOMEN!

U MOET NIET ZO ROEPEN... IK BEN TOCH AL ZO Z-ZENUWACHTIG! HET GING NIET EXPRES... HET WAS EEN ONGELUKJE!

DAAR SCHOOT DOKTER GALZALVER TOE. HIJ NAM DE VERBOLGEN BEAMBTE TER ZIJDE EN BEGON HEM VERMANEND TOE TE SPREKEN.

IK MOET U VERZOEKEN GEDULD MET DEZE RAMPZALIGE TE HEBBEN. ZIJN RUWE OPTREDEN IS HET GEVOLG VAN DE GISTING ZIJNER GALSAPPEN. DIE BRENGT EEN STORING IN DE DENKLOBBEN TEWEEG...

ACH... DAT SPIJT ME... DAT WIST IK NIET! ZOU EEN GLAASJE WATER HEM HELPEN?

HEER BOMMEL ECHTER WACHTTE HET GLAASJE WATER NIET AF. BOOS DRUKTE HIJ HET GASPEDAAL IN.

WAAROM BEGRIJPT NIEMAND MIJ! WAAROM KAN IEDEREEN GEWOON FOUTEN MAKEN EN HEB IK GISTENDE GALSAPPEN? ACH, ACH... ALS MIJN GOEDE VADER DIT EENS HAD BELEEFD...!
U MOET DIE DOKTER NIET GELOVEN, HEER OLLIE! HET BESTE IS GEEN BROKKEN MEER TE MAKEN, DAN KAN HIJ OOK NIET OVER SAPPEN PRATEN!
DIT IS FRAAI! IN PLAATS VAN BEGRIP TE TONEN, MAAK JIJ ME NOG VERWIJTEN!
U MOET ZORGEN DAT U GOED BEGREPEN WORDT, HEER OLLIE. U MOET RUSTIG UITLEGGEN, DAT HET ALLEMAAL PER ONGELUK GAAT EN NIET AAN UW GALSAPPEN LIGT...
KIJK, DAAR ZIT DE MARKIES MET ZIJN NICHT TE PICKNICKEN! DAT IS EEN MOOIE GELEGENHEID UIT TE LEGGEN HOE HET KWAM, DAT U HEM NAT SPOOT.
PRECIES WAT IK VAN PLAN WAS! EEN KALM GESPREK VAN HEER TOT HEER.
KORDAAT TROK HEER OLLIE HET STUUR OM.
HEER MARKIES, IK WILDE U EVEN UITLEGGEN, WAAROM IK U HEB NAT GESPOTEN. IK BEDOEL, HET WAS EEN ONGELUKJE, ALS U BEGRIJPT WAT IK BEDOEL.
IK BEGRIJP HET, EH... BOMMEL EN IK NEEM HET U NIET KWALIJK. IK HEB VERNOMEN, DAT U DOOR GISTENDE GALSAPPEN GETROUBLEERD ZIJT, ZODAT U NIET VERANTWOORDELIJK VOOR UW DADEN BENT.
HOU OP OVER MIJN GALSAPPEN! IK BEN GEEN PATIENT! IK WEET WAT IK DOE!
PARBLEU! KIJK UIT WAAR GE UW PLOMPE VOETEN PLAATST!
HET WAS AL TE LAAT. MET ONZEKERE VOET STOOT TE HEER BOMMEL TEGEN DE PRIMUS WAAROP EEN KRUIDIGE THEE STOND TE TREKKEN...

GELUKKIG BEZAT HEER OLLIE NOG JUIST GENOEG TEGENWOORDIGHEID VAN GEEST EEN BLIKJE TE GRIJPEN EN DE INHOUD ERVAN IN DE BEGERIGE VLAMMEN TE WERPEN.

VASTBERADEN RUKTE HEER OLLIE EEN TAK VAN EEN BOOM OM DAARMEE HET VUUR UIT ELKAAR TE SLAAN.

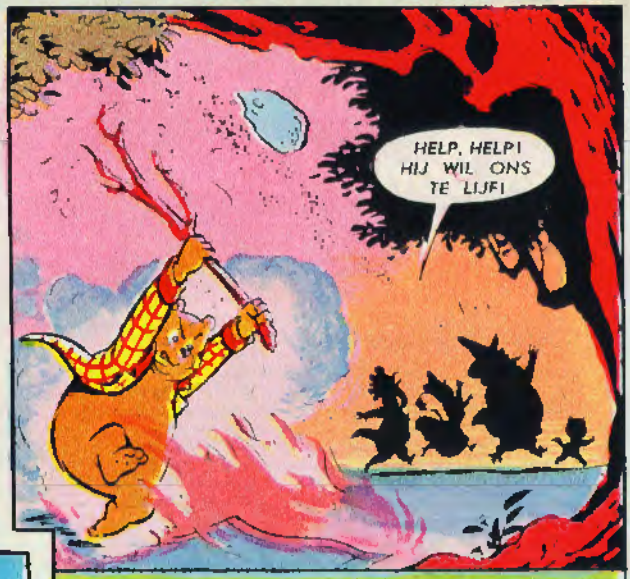

HET HULPGEROEP WAS WAT VOORBARIG, MAAR NIET ONGEGROND. AAN DE TAK BEVOND ZICH NAMELIJK EEN WESPENNEST, DAT ER TIJDENS HET BLUSSINGSWERK AF WERD GEZWIEPT!

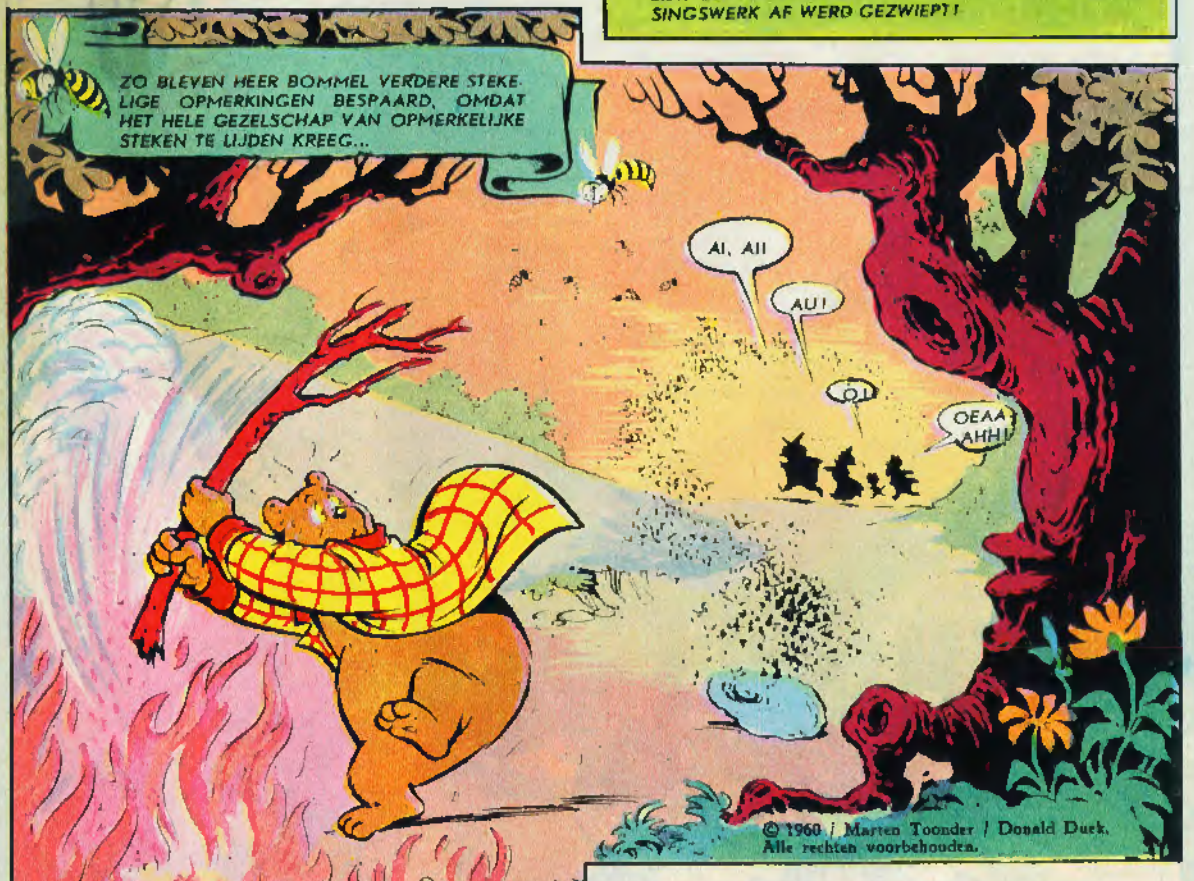

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

KO en HANS hebben een leuke verrassing voor Donald Duck en zijn vriendjes, máár ook voor jullie!

Beste jongens en meisjes,

Zien jullie hoe „kwiek" Donald Duck, Kwik, Kwek en Kwek aan het bouwen zijn? Dat doen zij even opgewekt als alle andere kanwetjes.

Weten jullie hoe dat komt? Iedere morgen krijgen zij een bord Koopmans Gezondheids-Havermout en het leuke is, in elk pak zijn bouwsteentjes gevoegd. Donald Duck; Kwik, Kwek en Kwak eten dan ook zoveel mogelijk Gezondheids-Havermout om te kunnen bouwen. Winkels, huizen, gerages allemaal van leuk gekleurde steentjes. Zelfs een sled bouwen is nu mogelijk. Doen jullie ook mee?

Bewaar de bovenkleppen van Gezondheids-Havermout. Je hebt ze nodig voor onderstaande dozen:

BEGINPAKKET — f 2,50 en 2 bovenkleppen

Inhoud pakket: 6 ramen, 2 deuren, 12 dakpannen, 3 vorsten, 8 topgevelstenen, 24 stenen, 12 halve stenen en 2 grondplaten.

AANVULLINGSDOOS — f 1,50 en 2 bovenkleppen

Inhoud: 2 deuren, 4 ramen, 12 dakpennen, 3 vorsten en 8 topgevelstenen.

HULPDOOS

A: 2 grondplaten	f 0,75 en 2 bovenkleppen
B: 4 ramen, 2 deuren, 4 venstergles	f 0,75 en 2 bovenkleppen
C: 6 enkele en 12 dubbele stenen (wit)	f 0,75 en 2 bovenkleppen
D: 6 enkele en 12 dubbele stenen (doorschijnend)	f 0,75 en 2 bovenkleppen
E: 6 enkele en 12 dubbele stenen (rood)	f 0,75 en 2 bovenkleppen
F: 12 topgevelstenen	f 0,75 en 2 bovenkleppen
G: 16 dakpannen en 4 vorsten	f 0,75 en 2 bovenkleppen
H: 50 letter stenen	f 1,25 en 2 bovenkleppen
I: 7 eindplaten	f 0,75 en 2 bovenkleppen

Bovenkleppen en het bedrag aan geldige postzegels in de enveloppe sluiten en aangeven wat gewenst wordt.
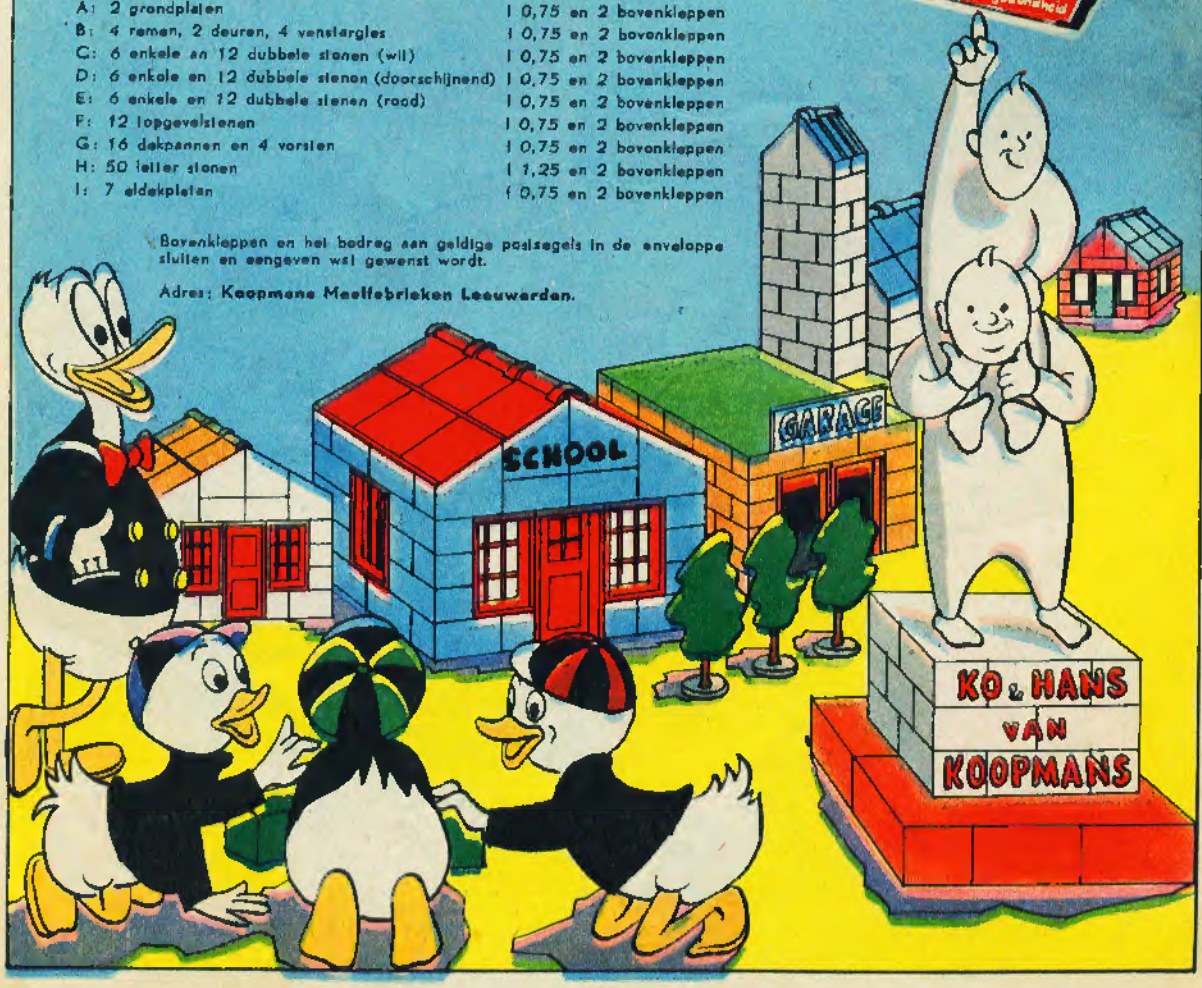
Adres: **Koopmans Meelfabrieken Leeuwarden.**